

Apostolic Eschatology

EXPOSING GOD'S INTENDED FINISH

Volume 1
Frans Du Plessis

**Апостолска
есхатология**
ИЗЛАГАНЕ НА ПЛАНИРАНИЯ ОТ БОГ КРАЙ

Франс Дю Плесис

Превод: Емил Енчев

Съдържание:

Глава първа – Въведение.....	4
Глава втора – Кой има правото да управлява?.....	10
Глава трета – Бога на превъзходството	18
Глава четвърта – Като крадец в нощта.....	25
Глава пета – Лозето	34
Глава шеста – Христос в Маслината	40
Глава седма – Израел и Царството	44
Глава осма – Смокинята.....	49
Глава девета – Седемте седмици на Данаил	53
Глава десета – Антихрист и голямата скръб	68
Глава единадесета – Денят на Господа	77
Глава дванадесета – Битката при Армагедон	87

Глава първа – **Въведение**

От голяма важност е доктрината на Църквата да бъде постоянно критически анализирана и апостолски предефинирана, за да сме сигурни, че е в съответствие с доктрината на Исус и Неговите апостоли. Ние трябва да тълкуваме Божието Слово както го правеха Исус и Неговите апостоли: „чрез Духа“, а не да позволяваме на натиска на мнозинството или на популярните възгледи да ни влияят, за да ни отдалечат от неподправеното Божие Слово. Трябва да позволим на Писанието да тълкува Писанието и да останем съсредоточени върху Христос, тълкувайки края от началото, за да открием първоначалното намерение на Бог и разгръщащата се тайна на Неговото вечно Царство.

„И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в Писанието не става от собствено разяснение, защото никога не е идвало пророчество по волята на човека, а (светите) Божии хора са говорили, движени от Светия Дух“. – 2 Петрово 1:20

„за което също и говорим — не с думи, научени от човешка мъдрост, а с думи, научени от Духа, като изясняваме духовното с духовно“. – 1 Коринтяни 2:13

Неправилните начини на мислене, традициите и погрешните парадигми могат да възпрепятстват ускоряването на целите на Божието Царство на земята. Очертаването на този настоящ апостолски сезон и разбирането на Божието Слово рема чрез откровението на Святия Дух е съществено за Църквата, за да стои уместна и точна.

Водачите на мъртвата религия винаги са търсили нови начини да спечелят сила, управление и господство, за да се обогатят чрез другите. Този сезон не се отнася до титлата епископ или апостол, или до хора опитващи се да се превъзхождат по чин един друг. Титулуването винаги е било начин да се прикрият несигурности. Следователно трябва да се облегнем на Бог, чрез работата на Святия Дух, да разпредели Своите дарби в и чрез нас според Своята воля, а не според нашата амбиция. Ние имаме уверението на Господа в Откровение 3:8, че Той ни е дал една отворена врата, която никой не може да затвори. Всъщност това е сезона на едно отворено небе.

Най-важния въпрос в Църквата е въпроса за Божието Царство. Посланието на Царството е било и е приоритета на Бог и следователно трябва да стане и приоритета на Неговата Църква.

Сезона се промени

„Той променя времената и годините (в англ. Пр. „сезоните“), сваля царе и поставя царе“. – Данаил 2:21

В миналите времена, Божието Царство се разбираше, определяше и управляваше от Святия Дух чрез пасторска благодат в местната Църква. Пастирското сърце на Мойсей е един добър пример за тази благодат. Чрез тази пасторска благодат, Бог даде на Мойсей способността да освободи и изведе Израел от Египет в тяхното пътуване към Обещаната земя в продължение на 40 години.

Едно поколение по-късно сезона се промени, и Мойсей от племето на Леви, трябваше да направи път за командващия Исус Навин от племето на Йосиф (Ефрем), който имаше благодатта да завладява и да преуспява чрез книгата на Закона. Когато Бог промени сезона за Израел, Той също така промени благодатта на водачеството, чрез което новия сезон щеше да се управлява.

После след Исус Навин, Халев от племето на Юда започна да води Израел към техните победи в обещаната земя. Неговата благодат беше различна от тази на Мойсей и Исус Навин. Благодатта на Халев е на завоевател. Той завладя гигантите на Хеврон и притежаваше и управляваше земята, която шпионира. Давид беше от същото това племе – Юда. Това стана водещото и управляващото племе в Израел. Племето, от което царете на Израел и Исус Христос, най-великия Син на Давид, Царя, накрая щеше да дойде.¹

Халев действаше в този дух на Царството. Халев е преобраз на благодат за водачество, която Бог понастоящем възстановява, за да води Църквата. Той каза, че ще възстанови дома на Давид.² В този настоящ апостолски сезон на реформация Бог ни събужда за реалността на Църквата като възстановения дом на Давид, Божието Царство и управлението на Христос като Господ.

Скъпи приятелю, Божия сезон се е променил. Бог сега управлява намеренията на Своето Царство на земята чрез пророческата и апостолската благодат. Мойсей можа да изведе Израел от Египет, но беше необходим командир, Исус Навин, за да ги въведе. Исус Навин ги въведе и ги научи как да ходят според Божието Слово и как да преуспяват. Но само когато Халев от племето на Юда дойде,

¹ Битие 49:10

² Деяния 15:16-17

останалата земя беше завладяна. Давид от това племе завладя крепостта на Ерусалим и установи Сион.

Апостолската благодат е основополагаща и управленческа по природа. Следователно можем да очакваме цялата доктрина на Църквата да бъде преоценена. Това е решаващо, понеже доктрината оформя основата на начина на мислене на Църквата и в края на краищата определя нашето поведение. Ние сме и ставаме съответни с това, което вярваме.

„защото каквито са мислите в душата му, такъв е и той“. – Притчи 23:7

Важността на доктрината

Доктрината е от голяма важност. Когато първата църква се събираше под благодатта на апостолите на Агнето, техният пръв и най-важен фокус беше апостолската доктрина, защото без точна доктрина тяхното общение, разчупването на хляба и молитвите щяха да се превърнат в неправилни.³ Апостолската доктрина е повече от убеждения и древни вярвания. Тя е продължаващото да излиза Слово, което позволява на Църквата да ходи точно в това, което е в съответствие с нейния сезон, без да се нарушава Писанието. Точността на тълкуването е това, което прави Писанието живо и ефективно в живота ни.

Исус порази дявола с „истината на днешния ден“ в пустинята на изкушението чрез едно точно тълкуване на Писанието. И така, Писанието без откровението на Духа може да стане един сух кладенец.

Апостол Павел каза във 2 Коринтяни 3:6:

„...буквата убива, а Духът оживотворява“.

В този сезон ние не служим на буквата, а на Духа. Това е един от най-важните аспекти на този настоящ апостолски сезон. Апостолската благодат има способността да тълкува Писанието чрез Святия Дух. Точното тълкуване може да се случи само чрез Святия Дух и то прави Църквата уместна, динамична и мощна.

Все още си спомням в годините на апартейда в Южна Африка как Църквата (в Южна Африка) беше повлияна от правителството на апартейда. Правителството влияеше на цялата нация. То дори определяше как да се свързваме с братята християни. Някои деноминации действаха и структурираха целите си организации

³ Деяния 2:42

съответно с това. Те дори намериха Писания (буква), за да оправдаят предубеждението си.

Аз съм израснал в петдесятна Църква, но никога не можех да разбера защо не можехме да се отнасяме еднакво към всички християни и без предразсъдъци и защо пасторите с различен цвят и култура трябваше да идват през „задната врата“. Един пастор си навлече неприятности, понеже покани един не бял госпъл певец да се моли със стареите преди събранието.

Неточните, социалните и политическите политики могат да повлияят дори на изпълнените с Духа хора. Не е чудно, че Павел конфронтира Петър открито в Антиохия относно определена неточна доктрина и въпроси свързани с поведението.

Това също така беше най-голямата причина за падането на Ерусалим през първи век. Религиозните водачи на онова време не познаваха Божиата сила нито пък тълкуванието на Писанията. Те следваха своето собствено тълкуване на Закона и Пророците. Техните традиции направиха Божието Слово недействително и празно.⁴

Неточната доктрина накрая ще направи системата, която я прегръща, безрезултатна и неуместна.

Есхатология

Есхатологията е разбирането за края. Истинската есхатология трябва да бъде съсредоточена върху Христос. Апостолите и пророците са направили така, че да бъде сигурно, че Христос остава центъра на всичко. Те са майсторите строители, полагащи основата на Христос.⁵ Есхатологията не е толкова последователността на събитията на „последното време“, а по-скоро се занимава с управление. Истинския въпрос е: Кой има правото да управлява? Истинската есхатология е изцяло свързана със завършването и постоянно разрастващото се Божие Царство.

Много книги за „последните времена“ са написани в миналия век от хора, чиито идеи са се доказали за неточни и старомодни. Голяма част от популярната съвременна есхатология е основана на страх, заета с антихриста и песимистична относно бъдещето. Поради сензационната си природа тя е станала популярна и добре рекламирана, вместо точната доктрина.

Съвременната популярна есхатология със футуристични диспенсационалистични теории е създала неточна и непълна

⁴ Матей 15:6

⁵ 1 Коринтяни 3:10

картина за края. Затова повечето християни имат негативно очакване за бъдещето.

Еволюционната теория на Дарвин е само теория; въпреки че повечето ще се съгласят, че има развития във видовете, ние знаем, че няма доказателство поддържащо еволюирането от един вид в друг. Дори Дарвин не е вярвал, че неговата теория е истинска или научна, все пак тя е повлияла на начина на мислене на милиони хора. Днес тя формира основите на повечето светски образователни системи в света и мнозина я използват като основа на своето мислене. Те привеждат доводи от тази теория, като че ли е факт. Дори много християни повлияни от теорията на еволюцията се борят да разберат Библейското описание за сътворяването на човека и се опитват да нагодят Библията към тяхната неточна философия и доктрина.

По същия начин погрешните теории относно „изпълването на времето“, „завръщането на Господа“, „грабването“, „голямата скръб“, „Армагедон“, „възстановяването на храма“, „антихриста“, „числото 666“, и много други понятия, са повлияли начина на мислене на милиони християни.

Това е много сериозен въпрос, понеже той влияе на начина, по който мислим, вярваме и реагираме на настоящите събития. Ако сме неинформирани и имаме неточни идеи за бъдещето, ще стигнем до погрешни заключения, които ще ни направят неефективни днес.

Първото оръжие за масово унищожение използвано срещу човечеството е било оръжието на неинформираността. Змията използва това оръжие в градината, когато каза: „Ако ядете, ще бъдете като Бог“. Човека вече беше създаден по Божия образ и подобие. Тази липса на информация доведе до криза на идентичността. Защото, ако не знаете кои сте и откъде идвате, вие няма да знаете съдбата си.

Ако нямаме една точна картина за края, това влияе на нашата настояща посока и ефективност. Трябва да разберем, че завръщането на Господа ще бъде ускорено или забавено.

Апостол Петър го казва по този начин:

„Затова, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви и да дойдат освежителни времена от лицето на Господа и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос, когато небето трябва да приеме до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от древността чрез устата на Своите свети пророци“. – Деяния 3:19

Ако възстановяването на всичко, за което са говорили пророците от началото на света, е необходимо условие за завръщането на Господа,

тогава трябва да разберем какви са тези неща, които трябва да бъдат възстановени, и да ускорим Неговото завръщане. Едно от нещата, които трябва да се случат преди Господ да се завърне е:

„но Той, като принесе една жертва за греховете, седна завинаги отдясно на Бога; и оттогава насам чака, докато враговете Му се положат за Негово подножие“. – Евреи 10:12-13

Църквата ще трябва да действа с манталитет на Царството тук на земята и да управлява посредством своите врагове, докато те всички застанат под Неговите крака. Този настоящ апостолски сезон има края и пълнотата на сърцето и следователно неизбежно ще се въвлече с есхатологията. Въпросите, които трябва да си зададем са:

„Ние ли чакаме Него или Той чака нас?“

и

„Кой е сега на ход?“

Тази книга е наречена „Апостолска есхатология“ и се стреми да отговори на някои от въпросите, които са довели до голяма част от настоящото объркване съществуващо в Църквата. Ние знаем, че училището не е свършило и остават сиви области. Но искаме да бъдем добри настойници на истината на Царството и затова трябва да изкарваме от нашето съкровище и стари и нови неща.

„А Той им каза: Затова, всеки книжник, който е учил за небесното царство, прилича на домакин, който изважда от съкровището си ново и старо“. – Матей 13:52

Ако сте сериозни относно истината и искате да бъдете предизвикани и трансформирани чрез Божието Слово и Светия Дух, знаейки, че трябва да има повече, тогава това изучаване е за вас. Целта не е да се обясни всичко в детайли, а да бъдете провокирани да търсите по-точно тълкуване на Писанието. Нека Самия Бог чрез откровението на Неговия Дух да завърши добрата работа, която е започнал във вас.

Най-доброто тепърва предстои!

Глава втора – **Кой има правото да управлява?**

Пророк Данаил ни дава едно много полезно прозрение в царствата, които ще дойдат на власт от времето на вавилонците под царуването на Навуходоносор (604 г. пр. Хр.), до римската империя с нейните десет цезаря по времето на Христос и Църквата от първи век.

Съня на царя

Данаил изтълкува съня на цар Навуходоносор относно последните дни.⁶ Той сънува за пет царства до края. Щяха да минат четири езически царства преди петото и последно царство. Това последно царство е едно вечно Царство, което ще изпълни цялата земя. Това Царство ще принадлежи на светиите на Всевишния и никога няма да бъде дадено на друга нация.

Четирицарствата представени в образа бяха:

- ❖ Първото царство щеше да бъде главата от злато, представляваща вавилонците с Навуходоносор за цар (604 г. пр. Хр.)
- ❖ Второто по-малко царство щеше да бъде гърдите и ръцете от сребро, представляващо мидо-персийците под управлението на цар Дарий. (от 538 г. пр. Хр.)
- ❖ Третото царство щеше да бъде корема и бедрата от бронз, представляващо гърците под управлението на Александър Велики.
- ❖ Четвъртото и последно езическо царство щеше да бъде краката от желязо, и ходилата отчасти от желязо и отчасти от глина. Това представляваше ужасната, жестока римска империя със своите десет цезаря.

Този сън се отнася за четирите езически царства, които ще тъпчат Ерусалим под краката си докато времето на народите се изпълни. Исус споменава, че Ерусалим ще бъде тъпкан под краката на народите докато времето им се изпълни.⁷ Този сън по-късно щеше да бъде потвърден на Данаил в едно видение за четири звяра.⁸

Четирицарствата от Данаил глава седма

⁶ Данаил 6:28

⁷ Лука 21:24

⁸ Данаил 7

Пророк Данаил имаше едно видение относно четирите ветрове, които вълнуват морето и за четири звяра, излизаци от морето. Ние знаем от библейските образи, че морето е метафора за езическите народи.⁹ Тези четири звяра излязоха от морето и бяха същите езически царства, които бяха представени в образа. Когато Библията говори за зверове, това се отнася за земни правителства или царства.

- ❖ Лъвът с орлови криле представлява вавилонското царство.
- ❖ Мечката представлява мидо-персийската империя.
- ❖ Леопарда с четири криле представлява гръцката империя.
- ❖ Ужасния звяр с железни зъби представлява четвъртата и последна световна империя. Това е римската империя с цезаря Нерон, който убил други императори, за да дойде на власт. Числовата стойност на името „Нерон Цезар“ била 666. Този звяр убил собствената си майка, жена и други цезари и яростно преследвал Църквата. Той царувал три години и половина преди да се самоубие. По време на неговото управление Ерусалим бил обграден; Веспасиян накрая унищожил града Ерусалим, чрез сина си Тит през 70 г. сл. Хр.

Юдейския генерал Матиас Джоузеф, чието име било променено от цезаря на Йосиф Флавий, бил един свидетел на юдейския бунт. Като историк той оставя ценни писания, които потвърждават библейското пророчество. Историята ни учи на точността на тези пророчески срещи на Данаил.

Данаил също така ни казва за появата на петото Царство след последното езическо царство. Месията ще дойде и ще установи Своето царство на земята и Неговото царство ще бъде вечно и ще изпълни цялата земя и никога няма да бъде дадено на друга нация.

„И в дните на тези царе небесният Бог ще издигне царство, което до века няма да се разруши и управлението му няма да бъде оставено на друг народ; а то ще разбие и довърши всички тези царства и самото то ще пребъде до века, понеже си видял, че от планината се е откъснал камък, но не с ръце, и е разбил желязото, бронза, глината, среброто и златото. Великият Бог е известил на царя какво ще стане след това. Сънят е верен и тълкуванието му — достоверно“. – Данаил 2:44-45

⁹ Откровение 17:15

Съня на Навуходоносор не свършва с римската империя като последното царство на земята. По времето на тези царе един Камък (Канара) идва от една висока планина. Тя е отсечена без човешки ръце и смачква желязото, бронза, глината, среброто, и златото, и става голяма планина, която изпълва цялата земя.

Ключа за разбиране на динамиките на Божието Царство се намира на следната страница:

„...и управлението му няма да бъде оставено на друг народ“ – Данаил 2:44

Данаил също ни казва, че светиите на Всевишния ще получат това Царство.¹⁰ Решителния въпрос, който трябва да си зададем е: Кога ще стане това? Мнозина са съгласни с това, че римската империя е била четвъртото царство, но са отложили Божието Царство до „второто идване“ на Господ Исус.

Аз вярвам, че трябва да изучаваме Писанията и да оставим Словото да тълкува Словото относно точното време на петото и последно Царство – Божието Царство.

Неговата смърт, възкресение и възнасяне

Данаил видя не само четирите световни царства издигащи се от народите, но също и тяхното осъждане чрез разпъването, възкресението и възнасянето на Исус, Човешкия Син.

„Гледах, докато се положиха престоли и Старият по дни седна. Облеклото Му беше бяло като сняг и косата на главата Му – като чиста вълна, престолът Му – огнени пламъци и колелата Му – горящ огън. Огнена река изтичаше и излизаше отпред Него, хиляди по хиляди Му служеха и десетки хиляди по десетки хиляди стояха пред Него. Съдът седна и се отвориха книги.

Тогава гледах заради гласа на големите думи, които рогът говореше; гледах, докато звярът беше убит и тялото му погубено и предадено на горящ огън. А колкото за другите зверове, тяхното владичество беше отнето и животът им се продължи до време и година.

¹⁰ Данаил 7:18

Гледах в нощните видения, и ето, с небесните облаци идваше един като Човешки Син и стигна до Стария по дни; и Го доведоха пред Него. И на Него се даде владичество и слава, и царство, за да Му служат всички народи, племена и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши“. – Данаил 7:9-14

Съдът на Стария по дни е поставен в небето и книгите са отворени. В това видение Данаил пророчески е свидетел на победата на Христос. Това е победата извършена чрез кръста, възкресението и възнесението на Господ Исус. Исус ни каза какво ще извършат смъртта и възкресението Му в следните стихове:

„Сега е съд на този свят; сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън“. – Йоан 12:31

„...и за съд, защото князът на този свят е осъден“. – Йоан 16:11

„за да унищожи чрез смъртта този, който има властта на смъртта, тоест дявола“ – Евреи 2:14

Всичките горни писания сочат към победата на Човешкия Син чрез кръста.

Когато Данаил вижда Човешкия Син идващ с облаци, той Го вижда да идва *при* Стария по дни, а не *от* Стария по дни. Това очевидно не е завръщането на Исус, а сочи към възнесението на Човешкия Син. За това събитие учениците свидетелстват, че са Го видели да се възнася с облаци при Своя Баща, Стария по дни.¹¹

В разпъването и възкресението беше когато Той унищожи този, който имаше власт над смъртта, на Голгота. На кръста властта на тези царства беше отнета, въпреки че съществуването им продължи.

Когато Човешкия Син идва на облаци при Стария по дни, Той получава Царство, власт и господство. Това не е описание на завръщането на Господа на земята, а на възнасянето Му при Татко. Както Самият Той заяви, на Него вече Му е дадена цялата власт на небето и на земята.

„...Даде ми се цялата власт на небето и на земята“. – Матей 28:18

¹¹ Деяния 1:9-10

Единственото Царство, което е законно с истинска власт на небето, на земята и под земята е Царството на Неговия Син и на светиите. И това Царство никога няма да отслабне нито някога ще бъде съборено.

Пророк Исаия потвърждава това като ни казва, че то е едно постоянно нарастващо царство:

„Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и Името Му ще се нарече: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Баща на вечността, Княз на мира. Разширяващата се власт и мирът няма да имат край на престола на Давид и над неговото царство, за да го утвърди и поддържа чрез правосъдие и чрез правда, отсега и до века. Ревността на ГОСПОДА на Войнствата ще извърши това“. – Исаия 9:6-7

Престола на Давид

Изявлението „на престола на Давид“ в Исаия 9:6 е много важно. Повечето учени са съгласни, че когато Исус сяде на Давидовия престол, постоянно разширяващото се Царство е установено. Бог обеща на Давид Потомък, който ще седне на престола му след смъртта му.

„Когато се изпълнят дните ти и легнеш при бащите си, Аз ще издигна потомъка ти след теб, който ще излезе от тялото ти, и ще утвърдя царството му. Той ще построи дом за Името Ми и Аз ще утвърдя престола на царството му до века“. – 2 Царе 7:12-13

Ние знаем, че това обещание към Давид действително се отнася за идването на Христос, потомъка на Давид. Соломон беше поставен за цар преди Давид да отиде да почива с бащите си, посочвайки природата на Месията от обещанието.¹² Давид разбираше, че този потомък беше Христос. И въпреки, че Той щеше да дойде от неговото родословие, Давид Го нарече Господ. Този Господ няма да построи естествен храм, а Собственото Си тяло за три дни.

Юдейското очакване за Месията беше, че Той ще дойде в Ерусалим и ще седне на естествения престол на Давид, за да управлява юдейското царство. Но престола на Давид представлява вечния престол на Бог. Този престол е бил преди времето и преди Давид.

¹² 3 Царе 2

Давидовия престол представлява единствено *Божие* Царство и Престол. Той управлява на земята в полза на Бог и затова Неговия престол беше наречен престола на Давид.

Христос ще седи на този вечен престол, на който беше прототип Давидовия престол. Това, Исус го изпълни чрез Своето възкресение и възнесение.

Давид пророкува в Псалмите:

„Каза ГОСПОД на моя Господ: Седи от дясната Ми страна, докато направя враговете Ти подножие под краката Ти“. – Псалм 110:1

„Аз ще възвестя наредбата на ГОСПОДА. Той Ми каза: Ти си Мой Син, Аз днес Те родих“. – Псалм 2:7

Това постановление от Татко беше изпълнено в Новия завет, когато Татко обяви Исус за Своя първороден Син, в Когото Той се наслаждава. Писателя на Евреи също потвърждава, че това уверение се е случило когато Исус ни очисти от греховете ни и седна от дясната страна на Величието на високо.¹³

За да отмахне всяко съмнение, апостол Петър заявява на деня на Петдесетница, че Христос сега седи на престола на Давид от дясната страна на Татко.

„Братя, нека да ви кажа свободно за патриарха Давид, че и умря, и беше погребан, и гробът му е при нас и до днес. И така, понеже беше пророк и знаеше, че Бог с клетва му беше обещал, че ще постави един от неговите потомци на престола му, той предвидя и каза за възкресението на Христос...“ – Деяния 2:29-31

В това писание е ясно, че *възкресението* е времето, в което Исус отиде да седне от дясната страна на Татко, което се споменава като престола на Давид. Това Писание не е за второто идване на Христос, че тогава ще седне на Давидовия престол. Но това се изпълни във възкресението на Христос. От тогава нататък Царството беше установено и дадено на светиите завинаги.

„Разширяващата се власт и мирът няма да имат край на престола на Давид и над неговото царство, за да го утвърди и поддържа чрез правосъдие и чрез

¹³ Евреи 1:3-5

правда, отсега и до века. Ревността на ГОСПОДА на Войнствата ще извърши това“. – Исаия 9:7

Христос и Неговата Църква са петото и последно Царство управляващо и царуващо на земята след възкресението на Христос. Всеки ден поражения дявол е в повече неприятности, когато Царството и славата на Бог започват да изпълват земята и враговете са поставяни под краката Му. Ние не трябва да бъдем премествани от земята. Не, господи! Врага не става по-силен и по-силен, а Христос по-слаб и по-слаб. Тази лъжа сега е избличена. Истината е, че ние се придвижваме от слава към слава и от сила към сила.

Исус ни обясни природата на Божието Царство като използва много притчи. Царството е като синапово семе. То започва като едно много малко незначително семенце, но накрая става едно много голямо дърво, под което дори птиците, които в началото са заплашвали семето, могат да дойдат и да си направят дом.

Царството е като квас, който е сложен в три мерки тесто. Въпреки, че е по-леко по тегло, то работи в себе си и в тестото, така че накрая се разпространява в тестото по такъв начин, че никога не може да бъде отделено от тестото.

Божие Царство е като сеене на семена на поле. После земеделеца отива да почива, а семената растат и се развиват самички, по един невидим начин, докато накрая произвеждат голяма жътва.

Идването на Божието Царство не означава, че нощта е напълно свършила и че ние сме оставени без врагове и предизвикателства. Не! Царството идва поради самата тази причина – да отмести всички незаконни управления и царувания.¹⁴

„Владей сред враговете си!“ – Псалм 110:2б

„но Той, като принесе една жертва за греховете, седна завинаги отдясно на Бога; и оттогава насам чака, докато враговете Му се положат за Негово подножие“. – Евреи 10:12-13

„защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под краката Си. Последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта“. 1 Коринтяни 15:25-26

Когато Бог създаде небесата и земята, Той ни показва Своя ритъм. Той започва всеки ден с вечерта и го завършва с сутринта. С Бог най-

¹⁴ Деяния 3:21

Апостолска есхатология

доброто вино е запазено за края. Божия замисъл винаги се движи от семето към пълната жътва.

Глава трета – **Бога на превъзходството**

Бог е Бог на превъзходството и през целия Стар и Нов завет ние сме изправени пред този принцип. За мен това е тайния печат на Божиата автентичност. Както ДНК-то в човека, което определя неговата индивидуалност. ДНК теста може да потвърди идентичността на човек изяснявайки всяка несигурност. Бог има един неизменен и непогрешим код наречен Неговото превъзходство. Притчи ни казва, че превъзходните неща са тройни.

„Не ти ли писах много пъти (в англ. пр.: „Не съм ли ти писал превъзходни неща“) със съвети и знание, за да те направя да познаеш верността на думите на истината, за да отговаряш с думи на истина на онези, които те пращат?“ – Притчи 22:20-21

Превъзходство: (Стронг Н7991 – „шалош“) троен, триъгълник, тройна мярка, офицер трети ранг.

Превъзходството е тройно

Всичко, което Бог е и което прави съдържа този скрит елемент наречен превъзходство. Затова когато Бог ни се представя, Той ни се представя като Триединен Бог. Този един Бог се извява като Бащата, Словото и Святия Дух в Стария завет, а в Новия завет като Бащата, Сина и Святия Дух. В Битие Бог каза: „нека да направим човека по нашия образ и подобие“. Човека носи тази тройна характеристика на Своя Създател. Човека е дух, притежава душа и живее в тяло.¹⁵

Апостол Павел ни казва, че е бил занесен до третото небе, където е престол. (Аз лично вярвам, че естественото творение е първото небе. Второто небе е едно по-високо, невидимо измерение, от където действат началствата и властите.)

Това тройно превъзходство е показано също и в патриарсите. Бог е Богът на Авраам, на Исаак и на Яков. Това тройно превъзходство на Бог е навсякъде из творението Му и във взаимоотношенията Му с хората. Цялото Божие Слово е изпълнено с този код. Тук давам само няколко примера, които ни показват, че Бог е оставил печата Си и образа Си навсякъде из творението. Това е уверение на истина и автентичност. Ние винаги трябва да търсим този код във всяко учение и особено доктрина.

Ето един списък на още няколко примера за триединство:

¹⁵ 1 Солунци 5:23 – И Сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати вашият дух, душа и тяло без порок при пришествието на нашия Господ Исус Христос.

- ❖ Той е Пътя, Истината и Живота
- ❖ Неговото спасение е чрез смърт, погребение и възкресение
- ❖ Служението Му е на пророк, свещеник и цар
- ❖ Остават тези трите: вяра, надежда и любов
- ❖ Защото Твое е царството, силата и славата
- ❖ Неговото семе произвежда 30, 60 и 100-кратно
- ❖ Той е, беше и идва

Следователно числото три ни говори за съвършенството на превъзходството. Ето няколко примера за това:

- ❖ Исус възкръсна от смъртта на третия ден.
- ❖ Царството е като квас замесен в три мери тесто.
- ❖ Исус изпрати послание до Ирод относно тройната природа на Своето служение.

„И Той им каза: Идете, кажете на тази лисица: ето, изгонвам демони и изцелявам днес и утре, и на третия ден ще свърша“. – Лука 13:32

- ❖ Бог каза на Исус Навин бъдете готови днес и утре, защото на третия ден те ще прекосят Йордан.
- ❖ Мойсей каза на фараон: „пусни ни да отидем за три дни в пустинята, за да служим на нашия Бог“.
- ❖ Когато Мойсей се качи на планината, Бог каза, че Той ще слезе на третия ден.
- ❖ Авраам ходи три дни до планината, за да принесе Исаак в жертва.

Третия ден е повече от просто едно буквално число, той е част от Божието превъзходство.

Превъзходство и есхатология

Тройния принцип трябва също да бъде отразен и в нашата есхатология. Нашата доктрина относно края не може да нарушава този принцип. В Библията числата символизират важни принципи. Нека да погледнем три много важни принципа на Превъзходни неща в Стария завет. Те са взаимодействия и инструкции на Бог към Неговия народ Израел. Тези примери ще ни покажат как се движи Бог и напредва от слава към слава със Своите хора. Апостол Павел пише за изхода на Израел и за тяхното пътуване през пустинята и казва:

„А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена“. – 1 Коринтяни 10:11

„Защото всичко, което е било писано отпреди, е било писано за наше поучение, за да можем ние чрез търпението и утехата на Писанията да имаме надежда“. – Римляни 15:4

И така, за да разберем откъде идваме и къде ни води Бог, нека да разгледаме някои от известните старозаветни примери заедно.

Изкупителното пътуване на Израел

Първо нека да погледнем изкупителното пътуване на Израел от Египет до обещаната земя:

- ❖ Бог освободи Своите хора *от* Египет, където те бяха малки деца държащи се като роби;¹⁶
- ❖ Той ги преведе *през* пустинята. Там Той ги оформи в синове;
- ❖ После ги въведе *в* обещаната земя, където те станаха бащи.

Не само, че това беше пътуване от три етапа от Египет до обещаната земя, но те също така развиха своята идентичност от роби в зрели бащи. Апостол Йоан също пише в своето послание за това израстване в светиите:

„Пиша на вас, дечица... Пиша на вас, бащи... Пиша на вас младежи...“ – 1 Йоан 2:12-13

Трите празника

Второ, Бог даде на Израел три празника, които да спазват всяка календарна година:

- ❖ Пасхата в първия месец, сочещ към спасението чрез Неговата жертва;
- ❖ Празника на Петдесетницата в третия месец, сочещ към осиновяването чрез изпълването със Святия Дух;
- ❖ Празника Шатроразпъване в седмия месец, сочещ към зрялостта и пълнотата на узрялата жътва.

¹⁶ Галатяни 4:1

Тези празници показват духовната миграция на Божиите хора от малки деца към бащи.

Исторически първата Пасха беше пазена в Египет през първия месец. Първата Петдесятница, пет дни след тръгването им от Египет на третия месец, беше в пустинята на планината Синай.¹⁷ Първия празник на Шатроразпъването беше проведен в обещаната земя.

Лично, в нашето духовно пътуване ние трябва да преживеем собствената си Пасха, където срещаме Исус, Пасхалното Агне. Този празник е началото на нашето духовно пътуване. Без лична Пасха в живота ни, ние сме забити в робство. Втория празник, Петдесятница, е където сме кръстени от Христос в Светия Дух. После трябва да се придвижим в пълнотата на образа и ръста на Христос, според модела на празника Шатроразпъване. Ние трябва да направим това пътуване в личния си живот и да пораснем и узреем в Христос.

Тази истина също така има общо приложение за Църквата на земята. Църквата трябва също да се придвижи към пълнотата на жътвата, изразена чрез празника Шатроразпъване. Има зрялост, която лежи отвъд преживяването на Петдесятница. Тя е това, за което Павел говори:

„докато ние всички достигнем в единството на вратата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота,“ – Ефесяни 4:13-14

Петдесятница никога не е възнамерявано да бъде последния празник. Но е една врата за пълнотата на Божия план за нас. Историческия празник Петдесятница беше преживян в пустинята. Той им даде сила да издържат трудностите и ги ръководеше към обещаната земя. Голяма част от църквата днес лагерува при единия или и двата първи празника, но не е склонна да приеме или дори да признае празника на Шатроразпъването. Точно както историческия Израел, нашата липса на разбиране на Божия развиващ се план, забавя прогреса ни към наследяването на обещанието и празнуването на последния празник на пълнотата.

Трябва да помним, че обещаната земя не е символ на небето, а по-скоро е нашето наследство на земята, все още окупирано от врага. Имаше гиганти и крепости, които трябваше да бъдат преместени в земята на обещанието. Обещанието трябваше да бъде завладяно. Мнозина са станали самодоволни в пустинята, чакайки Бог да снабдява за тях чрез знамения и чудеса, вместо да вземат лична отговорност в завладяването на обещанието.

¹⁷ Изход 19:1; Левит 23:16

Израел бяха готови да преминат реката Йордан към обещаната земя в седмия месец след изхода им. Това щеше да им позволи да имат първия празник на Шатроразпъването в обещаната земя, според инструкцията на Господа. Но липсата им на вяра и влечение към пустинята и Египет ги остави в пустинята още 40 години.

Ако не разберем превъзходството на Божия план, мислейки си, че пустинята е крайната ни дестинация, ние постоянно ще търсим начин да избягаме, вместо да гледаме към завладяване на обещаната земя и почивката.

Скинията

Трето, Бог даде на Мойсей троен модел за плана за скинията. В храма имаше три двора.

- ❖ Външния двор;
- ❖ Святото място;
- ❖ Светая Светих.

Тази Скиния е сянка и образ на Исус Христос, разпънатото Агне и обиталището на Татко.¹⁸

Във външния двор откриваме следното:

- ❖ Вратата във външния двор представлява Исус като единствената врата.
- ❖ Медния олтар представлява кръста, където кръвта се проля за нашето опрощение.
- ❖ Медния умивалник със своята очистваща вода представлява кръщението.

Външния двор представлява празника Пасха. Тук Исус е вратата, през която влизаме. Това е направено възможно чрез Неговата смърт, погребение и възкресение. А в кръщението ние се идентифицираме с Него в Неговото завършено дело. Във Външния двор, ние откриваме Исус като Спасител.

Минавайки през външния двор вие влизате във втория двор – свящото място.

В свящото място откриваме следното:

- ❖ Светилника на южната страна, представляващ Христос като Помазаника, посред Църквата и светлината на света.

¹⁸ Колосияни 2:9

- ❖ Трапезата с присъствения хляб на северната страна, представляващи Христос като хляба на живота, прясната манна от Татко.
- ❖ Златния олтар за тамян пред завесата, представляващ Христос, сърцето на Татко. Това е картина на Христос, Който е приятния аромат, благоуханната жертва на хвала и поклонение пред Бог.

Святото място представлява празника Петдесетница, където Той е кръстител в Святия Дух. В святото място ние познаваме Исус като Христос, помазаният.

Веднъж годишно първосвещеника е влизал в светая светих, зад завесата. В светая светих се е помещавал ковчега на завета. Този ковчег на завета имал солиден златен капак, наречен умилостивилището, а в ковчега имало три предмета:

- ❖ Една златна стомна пълна с манна.
- ❖ Жезъла на Аарон, който напъпи и роди плод за една нощ.
- ❖ Закона, написан на две каменни плочи.

Тук Той е хляба от небето, помазания жезъл, който напъпи и вечното Слово и закон на Бога. В светая светих, Исус е Цар и Господ, Който управлява завинаги.

Светая светих представлява последния празник на Шатроразпъването в седмия месец. Израел можеха да празнуват този празник само когато влязоха в обещаната земя. На този празник хората излизаха от жилищата си и живееха в палатки под отворено небе.

Затова Мойсеевата скиния е картина на Исус, обиталището на Татко. В Него спасението на Бог прогресира от външния двор, където Исус е Спасител, към святото място, където Христос е Помазаника, към светая светих, където Той е Цар и Господ на всичко. Бог винаги се движи от слава към слава.

Горните примери за прогресивната природа на Божието превъзходство са много важни, когато разглеждаме изучаването на нещата от последното време. Бог винаги прогресира Своите цели от слава към по-голяма слава.

Исус ни каза, че Божието Царство е като пълното подквасване на три мери тесто. Кваса си проправя път прогресивно през всичките три мерки докато напълно закваси цялата маса.

Кръста е само началото на Неговото управление. Тук Данаиловата скала, Христос, удря образа в краката. Оттук нататък Царството е установено и расте прогресивно, за да стане планина, но накрая ще изпълни земята. Това Царство е с една постоянно растяща природа и

няма да бъде абортирано.¹⁹ То няма нужда да се спасява чрез някаква форма на бягане, но носи в себе си Божието Семе, което ще произведе славна жътва на синове.²⁰ Христос управлява и царува от кръста до края. Врагът е поразен.²¹ Небесата и земята са законното притежание на Христос Исус и на Неговата невеста.²²

Божието превъзходство ще надделее.

¹⁹ Исаия 9:7

²⁰ Римляни 8:19

²¹ Евреи 2:14

²² Матей 28:18

Глава четвърта – *Като крадец в нощта*

Като млад християнин си спомням страха, който тези думи създадоха в сърцето ми. Ставайки посред нощ, и мислейки си, че може да съм бил оставен. Посланието на проповедника ме беше завладяло:

„Ако си направил нещо грешно, в думи, дела или дори в мисли, ще бъдеш оставен, защото Господ идва като крадец в нощта, за да вземе хората Си у дома. Готов ли си?“

Като тийнейджъри, в края на 60-те години на 20-ти век, ние бяхме силно повлияни от филмите за „последното време“. Спомням си, че се молах: „Моля Ти се, Господи, не идвай сега, бих искал да се ожена за това красиво момиче, което видях в църквата“.

Но проповедника беше толкова помазан, когато ни обясни: „смокинята, Израел, разцъфна през май 1948 г. с независимостта на Израел, и в рамките на едно поколение (40 години), ние ще видим тайното завръщане на Господа“. Цитирайки Исус, който каза: „Това поколение със сигурност няма да премине докато всичко не се случи“. Неговото тълкуване на този пасаж беше, че поколението, което вижда смокинята да разцъфва, със сигурност няма да премине докато всички неща, за които Той говори в Матей 24-та глава не²³ се случат.

Ние чакахме със страх и очакване 1988 година, 40 години след независимостта на Израел. Защото проповедника каза: „Имате само един шанс, ако го пропуснете, ще трябва да се изправите лице в лице с голямата скръб,²⁴ и единствения начин да бъдете спасени тогава ще бъде да умрете за собственото си спасение“.

Спомням си колко хора отказваха да пращат децата си в университет, защото това щеше да бъде загуба на време и на пари. Беше грях да имаш дългосрочно видение. Много книги бяха написани в онези дни, книги, които бяха преработени веднага след като предсказанията им се провалиха. Новите книги обясняваха, че грабването не се е случило и обясняваха какво ще бъде новото очаквано време за изпълнението. В началото някои казваха, че това ще стане през 1988 година, други прибавиха трите години и половина на „голямата скръб“. Така че новото предсказание беше 1991 година.

Аз бях млад пастор в първата си църква през 1976 година, и бях убеден, че ще преживеем грабването всеки момент. Южна Африка

²³ Матей 24:32

²⁴ Матей 24:21

премина през голямо расово вълнение през тази година. Това беше 7-дневната израелска война и Соуето беше в пълнен хаус срещу системата на апартейда. Много християни бяха хванати от лапите на страха. Това беше страхотен климат да се проповядва тайното грабване на Църквата.

Аз бях толкова убеден за това, че организирах цяла драма по темата. Тя имаше такъв успех, че бях поканен да изнеса тази драма и в други църкви. Все още си спомням как виждах страха по лицата на хората. По време на призива за олтара, хората бягаха напред със страх и треперейки.

Можем ли да забравим паниката, която заплахата от Y2K причини, когато световната икономика се очакваше да спре в прехода към 21-ви век? 2000-та година, щяхме да види срина на компютърния свят и с него и на икономиките на света. Това отново беше използвано от така наречените пророци на последното време, които виждаха това хаотично време като възможното време за антихрист да направи крачка напред и да донесе решения за света. Един пастор ми показва своя сутерен, запасен с всякакви неща от първа необходимост за оцеляване, пакетирани трайни храни, парафин и генератори за мощност.

Всички тези събития винаги се свързваха с книгата Откровение и последните дни. 2000-та година дойде и замина, а същите пророци продължават да пишат още книги.

Никога не можех да разбера защо Бог би замислил план за бъдещето, който да създаде страх, песимизъм, пасивност, бедност и апатия в Неговата Църква? Защо Той, като крадец, влиза с взлом в Собствения Си дом и краде Собствения Си имот? Това е противно на Неговата природа на превъзходство. Той не е крадец, който краде, дявола и религията са единствените крадци.

Как тогава трябва да разбираме думите на Исус: „като крадец през нощта“. Апостол Павел, тълкува думите на Исус:

„защото вие добре знаете, че Господният Ден ще дойде както крадец нощем“. – 1 Солунци 5:2

Най-накрая, след много години на изследване на Писанията, Господ започна да ми показва, че има много неточности и неправилни разбирания относно края. Това, което обикновено се е проповядвало за края, за последните дни и за бъдещето не е била Неговата идея или тази на апостолите Му. Тези теории, точно както теорията за еволюцията, са извъртели начина на мислене на хиляди, дори милиони от Божиите хора.

Последните дни

Един много важен ключ за разбирането на тези много важни събития е разликата между: **„последните дни“ и „края“**.

Първо човек трябва да разбере, че „последните дни“, за които говорят Исус и апостолите не е „края на времето“ или изпълнението и възстановяването на всичко, за което се говори от Петър²⁵ и Павел²⁶ в някои от техните писания. Възстановяването на всичко се отнася за неща като, зрялостта на Църквата, всичките Негови врагове да бъдат поставени под краката Му, физическото завръщане на Господа на земята, възкресението на мъртвите и последния съд.²⁷

Господния ден, когато Исус ще дойде като крадец в нощта, както в Ноевите дни, се отнася за последните дни на Стария завет. Той ще дойде, за да съди религиозните, които не са приели своя Месия. Исус плака над града, Ерусалим, обявявайки неговото запустяване.

„Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до теб! Колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте! Ето, вашият дом ви се оставя пуст“. – Матей 23:37-38

Йоан Кръстител, когато подготвяше пътя за Месията, заяви на фарисеите: „Покайте се“, а ако не го направите „осъждане идва върху вас“.²⁸

Исус дойде, за да сложи началото на Новия завет и доведе Стария до неговата край.²⁹ Това бяха последните дни на старозаветната епоха. Исус, чрез Своето възкресение, щеше да бъде поставен от дясната страна на Божията сила, получавайки цялата власт на небето и на земята и после ще се върне да съди всички онези, които са нарушили завета Му и са отхвърлили благодатта Му. Исус потвърди това като каза на първосвещеника в нощта на Своето изпитание:

„Ти каза. Но казвам ви, отсега нататък ще видите Човешкия Син седящ отдясно на Силата и идещ на небесните облаци“. – Матей 26:64

²⁵ Деяния 3:21 – когото небето трябва да приеме до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от древността чрез устата на Своите свети пророци.

²⁶ Ефесяни 1:10

²⁷ „Плерома“: Стронг от G4137; *насищане* или *завършване*, което е, (субективно) това, което *изпълва* (като съдържания, допълнение, изобилност, умножаване), или (обективно) това, което е *изпълнено* (като контейнер, представление, период): – което е поставяне, за да се запълни, част, която е изпълнена, изпълнение, пълен, пълнота.

²⁸ Матей 3:7

²⁹ Евреи 8:13

Той не говореше за последното Си завръщане, или както някои казват: за Неговото „второ идване“. Това идване беше за тези, които го прободоха.³⁰ Това щеше да бъде време на голямо плачене и щеше да донесе четирите седемкратни съдби за престъпниците на Стария завет.³¹ Това беше утеснението на Яков.

„Горко, защото велик е онзи ден, не е имало подобен на него. Това е времето на голямата скръб на Яков, но ще бъде спасен от нея“. – Еремия 30:7

Всички пророци предсказаха Деня на Господа. Исус обяснява Исаия 5-та глава в притчата за лозето.³² Лозето (Царството) ще бъде отнето от дома на Израел и ще бъде дадено на друг народ, Църквата, състояща се от юдеи и езичници, които ще дават плода му.³³

Фарисеите сами отговориха на Исус в тази притча, когато Той ги попита какви ще бъдат последствията за убиването на Наследника:

„Казаха Му: Злосторниците лошо ще погуби, а лозето ще даде под наем на други лозари, които ще му дават плодовете на времето им“. – Матей 21:41

След като Исус прокле смокинята, Той отиде в храма в Ерусалим и отново обърна масите и стоките. Това беше нещо необичайно за Исус, Който обичаше и прощаваше на всички. Това беше пророческо действие предсказващо края на старозаветната епоха.

В Матей 23-та глава, Исус постановява неволите на Бог за това поколение. Той ги обвинява за кръвта на всички пророци от Авел до Захария и им казва, че те ще убият и Господа и апостолите Му. Той завършва неволите с тези думи:

„Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение“. – Матей 23:36

Беседата на Елеонския хълм

Идването като „крадец в нощта“ е свързано с беседата на Елеонския хълм, записана в Матей 24-та глава. Тук Исус обяснява Своето пораншно изявление за Ерусалим, неговите хора и храма.

В Матей 24-та глава Исус отговаря на въпроса на Своите ученици:

³⁰ Откровение 1:7

³¹ Левит 26:18; Левит 26:21; Левит 26:24; Левит 26:28

³² Матей 21:33-44

³³ Матей 21:42 (Исаия 5:1-13)

„И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и Му казаха: Кажу ни кога ще бъде това. И какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на света?“ – Матей 24:3

Много е важно да се разбере какво искаха да знаят те:

- ❖ Кога ще бъде разрушен храма?
- ❖ Какъв е белега на Твоето идване?
- ❖ Кога е края на века (айон)?³⁴

Те зададоха тези въпроси в отговор на Неговото изявление за Ерусалим и храма. Въпросите могат да бъдат комбинирани и зададени по следния начин:

„Какъв е белега на идването на Човешкия Син, който ще донесе Деня на съда, разрушаването на храма и края на тази старозаветна юдейска епоха?“

Много е важно да помним, че те не знаеха или не разбираха в този момент, че Той ще умре и ще бъде възкресен след три дни, да оставим настрана завръщането. Едва 40 дни след възкресението Му, ангелите им казаха, че Исус ще се върне физически на земята.

Така че техният въпрос не се отнасяше за физическо завръщане, понеже Той още дори не беше ги напуснал. Но е твърде вероятно те да говорят за идване с облак в Съд, според старозаветните пророчески изразявания.

Идването в Съд

Исус обясни в евангелията на Матей и Лука, идващия съд за дома на Израел:

„Но това да знаете, че ако домакинят знаеше в кой час ще дойде крадецът, щеше да бди и не би оставил да му подкопаят къщата“.³⁵

Той обясни идващия огън за неверния слуга и неговата къща.

³⁴ Айон: век; Стронг: от същото като G104; правилно *възраст*; разширено *вечността* (също миналото); косвено *света*; специфично (юдейския) Месиански период (настояще или бъдеще): - период, курс, вечност, (за) винаги, вечно, (начало на, докато) света (започва, без край). Сравнете с G5550.

³⁵ Лука 12:39

„Огън дойдох да хвърля на земята и как искам да се беше вече запалил!“ – Лука 12:49

Исус им казваше, че техния град ще бъде посетен от съд. Това щеше да бъде по време на *тяхното* поколение, като крадец в нощта. Това е идването на Господа като крадец в нощта. Никой няма да знае деня или часа, и ще бъде както в дните на Ной.

„А за онзи ден и час никой не знае – нито небесните ангели, нито Синът, а само Моят Баща. И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син. Защото, както и в онези дни преди потопа ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ной влезе в ковчеза, и не разбраха, докато дойде потопът и завлече всички – така ще бъде и пришествието на Човешкия Син“. – Матей 24:36-39

Само Бог знаеше времето на потопа. Ной трябваше да подготви ковчеза, без да знае отначало кога щеше да започне да вали. Бог го информира седем дни преди точното време.

Защото още седем дни, и Аз ще направя да вали дъжд по земята четиридесет дни и четиридесет нощи и ще изтребя от лицето на земята всичко, което съществува, което съм сътворил. И Ной направи според всичко, което му заповяда ГОСПОД“. – Битие 7:4-5

Учениците знаеха, че деня на отмъщението щеше да бъде в техните дни, понеже Исус им каза, че тяхното поколение няма да премине докато всичко не се изпълни. В Матей 24-та глава, Исус им дава една ясна индикация за това какви ще бъдат предупредителните белези преди идването на този велик и ужасен ден. Но фарисеите не можеха да разпознават бележите на времената, точно както хората по времето на Ной.³⁶ За тях, Неговото идване щеше да бъде като това на крадец, носещо унищожение, загуба и запустяване на дома им, в час, който те не очакваха.

Бащата разкрива времето на Своя Син, а Сина изпраща ангела Си, за да информира Своя слуга Йоан, да предупреди Неговите ученици в седемте църкви в Азия.

³⁶ Матей 16:2-3

„Откровението на Исус Христос, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което скоро трябва да стане, и изпрати и го извести чрез ангела Си на Своя слуга Йоан,“ – Откровение 1:1

Тези в Ерусалим също знаеха заплахата от Неговото идване. Исус им даде определени предупредителни белези. Като факта, че Ерусалим ще бъде обграден от армии. Също, щеше да има слухове за войни, преследване, фалшиви пророци, глад, земетресения и др. Тези неща са били нещо преобладаващо в Рим и Ерусалим, според историческия доклад на Йосиф Флавий.

Следователно първата Църква не е била изненадана от Неговото идване „като крадец“. Апостол Павел ни казва, че само невярващите ще бъдат хванати неподготвени.³⁷ Точно както невярващите в Ноевите дни бяха изненадани от внезапното и неочаквано идване и бяха пометени от него.

Кой ще бъде взет и кой ще бъде оставен?

„Тогава двама ще бъдат на полето: единият ще се вземе, а другият ще се остави. Две жени ще мелят на мелницата: едната ще се вземе, а другата ще се остави. Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ. Но това да знаете, че ако домакинът знаеше по кое време щеше да дойде крадецът, щеше да бди и нямаше да остави да му подкопаят къщата“. – Матей 13:38

Противно на предишните учения, които ни караха да вярвам, че невярващите са тези, които ще бъдат оставени, виждаме, че обратното е истина. Господ им каза, че Неговото идване ще бъде като потопа на Ной. Невярващите бяха взети (унищожени)³⁸ в съда, когато дойде потопа. Само Ной и неговото семейство влязоха в ковчега и бяха оставени недокоснати от опустошението, което донесоха водите. Идването на Господа е паралелно с това.

„И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син“. – Матей 24:37

Града Ерусалим, храма и невярващите в него, ще бъдат взети изненадващо и ще бъдат унищожени от идването на Господа. Църквата беше оставена недокосната и невредима, точно както Ной

³⁷ 1 Солунци 5:1-5

³⁸ Лука 17:27-29

и семейството му. Това е в съгласие с Псалмите на Давид, в които праведните винаги остават, а грешните се отмахват.³⁹

Притчата за житото и плевелите потвърждава този модел.

„нивата е светът; доброто семе са синовете на царството; а плевелите – синовете на лукавия; неприятелят, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на света (века); а жетварите са ангелите. И така, както събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършека на света (века).

Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всички съблазни {или: препънки, поводи за грях} и онези, които вършат беззаконие; и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби“. – Матей 13:38-42

Четейки историческите доклади за съда, който е дошъл върху Ерусалим, ние научаваме, че съда е дошъл срещу Ерусалим под формата на римските армии през 69-70 г. сл. Хр. Християните, спомняйки си думите на Исус, напуснали Ерусалим на време и избягали от града. Почти 1,5 милиона юдеи умрели в и около Ерусалим в най-ужасната скръб и 800,000 били взети в плен и продадени като роби.

Наистина брадвата била при корена на дървото. Вейлката за жито била в ръката Му, за да отмахне плевелите и да ги изгори с огън.⁴⁰ Това се случило 40 години след служението на Месията. Наистина, това поколение не преминало докато всичко, което Исус каза в Матей 24-та глава не се изпълнило.⁴¹

Крадец за нас?

Апостол Павел е, който поставя перспектива на думите на Исус в следващите писания към Църквата в Солун:

„А за годините и времената, братя, няма нужда да ви пиша,

защото вие добре знаете, че Господният Ден ще дойде както крадец нощем. Когато казват: Мир и

³⁹ Псалм 37:9

⁴⁰ Матей 3:7-12

⁴¹ Матей 24:34; Матей 23:36

безопасност; тогава ще дойде върху тях внезапна погубел както болките върху бременна жена; и няма да избегнат. Но вие, братя, не сте в тъмнина, че денят да дойде върху вас като крадец“. – 1 Солунци 5:1-4

Всичките Новозаветни книги са предупреждение за Църквата, но също и утеха за тези, които принадлежат на Господа. Те няма да бъдат връхлетени от Деня на Господа и взети в съд, но ще бъдат запазени от този съд.

Църквата беше оставена, а религиозните невярващи и техния град бяха взети и унищожени чрез огън. Мисля, че те са прокламирали с радост:

„Оставени, оставени. Благодариме Ти, Всемогъщи Боже, че сме спасени и оставени!“

Глава пета – *Лозето*

Какво общо има Лозето с Есхатологията? Отговора е: Всичко!

Апостолите бяха научени от Исус и Святия Дух да тълкуват Закона, Пророците и Псалмите. Те използваха Писание, за да тълкуват новозаветните реалности. Исус използваше Стария завет, за да покаже как той свидетелства за Него.⁴²

Дявола и религиозните учители използваха буквата или писаното Слово, а не Духа, и така това произведе смърт и легализъм вместо откровение и живот. Винаги ме учудва това, че религиозните и образованите водачи не разбираха Исус и Писанията. Те бяха толкова преднамерени, контролирани от парите и притежавани от позицията, че не искаха да слушат тайните на Царството, да се покаят и да бъдат спасени.⁴³

Стария завет е сянката и образа на същността на Христос. Всичко намира своето изпълнение в Него, Който беше там преди сянката и образа. Всъщност не можете да имате сянка без същинския предмет, който хвърля сянката.⁴⁴

Исус каза: „...преди да е бил Авраам, АЗ СЪМ“.⁴⁵ Дори Йоан Кръстител каза; „...Той беше там преди мен“⁴⁶

Израел, пазители на лозето

Ясно е от Стария и Новия завет, че Бог вижда Своите хора, Израел, като Неговата скъпоценна лоза, която се предполагаше да Го представя.⁴⁷ Той я освободи от робство и я посади на един плодороден хълм. Издигна стена около нея и я отдели от народите, за да можеше да произвежда най-доброто качествено грозде. Той също изкопа яма за тъпчене за гроздето. Но тази скъпоценна лоза произведе диво и кисело грозде.

Пророк Исая заяви това за Ерусалим и за жителите му:

„Сега ще пея на възлюбения си, песен на обичния си за лозето Му. Възлюбеният ми имаше лозе на много тлъст хълм. Окопа го, очисти го от камъните и го насади с избрана лоза, построи сред него кула, изкопа

⁴² Лука 24:27

⁴³ Матей 13:11-15

⁴⁴ Колосяни 2:16-17

⁴⁵ Йоан 8:58

⁴⁶ Йоан 1:15

⁴⁷ Исая 5:7

в него и лин. И очакваше да роди грозде, но то роди киселици.

И сега, ерусалимски жители и юдови мъже, съдете, моля, между Мен и лозето Ми! Какво още можеше да се направи за лозето Ми, което не му направих? Защо очаквах да роди грозде, а то роди киселици?

И сега, ето, ще ви известя какво ще направя на лозето Си: ще махна оградата му и то ще се похаби; ще съборя стената му и то ще бъде потъпкано. И ще го запустя — няма да бъде подрязано, нито прекопано и ще обрасне с тръни и бодили. Ще заповядам и на облаците да не ваят дъжд над него. Защото лозето на ГОСПОДА на Войнствата е израилевият дом и юдовите мъже са насаждението, което Го радва. И Той очакваше правосъдие, но ето, кръвопролитие; очакваше правда, но ето, писък“. – Исаия 5:1-7

Той избра народа Израел, като пазители на Неговото Царство, за да произвеждат плода на Царството. Бог ги отдели от другите народи чрез един закон на божествена благосклонност и любов. Той изкопа яма за тъпчене на гроздето сред тях, за да им бъде ясно какво очакваше Той от тях. Те трябваше да произвеждат Неговото вино за народите. След това Той постави стражи на кулите, за да им дават навременни предупреждения за приближаваща опасност. Той идваше отново и отново, за да почиства лозата, да я наторява и да събира гроздето чрез пророците.

Но те отказаха да произвеждат плода на Неговото Царство. Те произвеждаха собствените си гнили традиции и религия. Не само че Израел беше виждан като приятна лоза, но псалмиста казва, че лозата е синът на Божията десница:

„Извадил си лоза от Египет, изгонил си езичниците и си я насадил. Приготвил си място за нея, вкоренил си я и тя изпълни земята. Планините се покриха със сянката ѝ и клоните ѝ станаха като Божиите кедри. Тя простря клоните си до морето и филизите си — до реката.

Защо си съборил стените ѝ, за да я берат всички, които минават по пътя? Глиганът от гората я опустошава и полските зверове я изпояждат. Боже на

Войнствата, молим Те, върни се, погледни от небето и виж, и посети тази лоза и защити това, което е насадила десницата Ти, и издънката, която си направил силна за Себе Си! Изгорена е с огън, отсечена е. Погиват при намръщването на лицето Ти. Нека ръката Ти бъде върху мъжа на десницата Ти, върху човешкия син, когото си направил силен за Себе Си“. – Псалм 80:8-17

Лозата, Израел, беше оприличена на първородния син на Бог. Пророк Осия каза, че Бог извика сина Си от Египет.⁴⁸ Тази нация се предполагаше да донесе Божието Царство до народите, да бъдат носители на Неговия Дух и инструменти на Неговата радост. Но сърцето им беше разделено. Израел не се покори на Бог и последва пътищата на народите. Те не опазиха лозето, и не произведоха управлението на Бог на земята. Затова Господ през цялата история пращаше пророци и посланици до Своето лозе, за да надзирава и събира плода. С някои от тях те се отнасяха лошо, други замеряха с камъни и ги убиваха.

Пророка предсказва тяхната участ в Исая глава 5:

„И сега, ето, ще ви известя какво ще направя на лозето Си: ще махна оградата му и то ще се похаби; ще съборя стената му и то ще бъде потъпкано“. – Исая 5:5

Проблема с Израел беше неговите водачи. Това все още е проблема и днес. Неправилни, егоистични водачи ограбват Царството и го превръщат в пустиня:

„Много пастири развалиха лозето Ми, потъпкаха дяла Ми, обърнаха скъпоценния Ми дял в пустинна степ“. – Еремия 12:10

Но лозето щеше да бъде дадено на други. Едно избрано поколение, едно царско свещенство, една свята нация, Неговите специални хора ще прокламират хвалата Му. Народ, който някога не е бил народ, но сега са придобили милост.⁴⁹

Лозата е картина на Божието Царство на земята. Когато Исус разказа на религиозните водачи притчата за лозата и за лозарите, които убиха наследника, техният отговор подпечата присъдата им:⁵⁰

⁴⁸ Осия 11:1

⁴⁹ 1 Петрово 2:9-15

⁵⁰ Матей 21:41-45

„Казаха Му: Злосторниците лошо ще погуби, а лозето ще даде под наем на други лозари, които ще му дават плодовете на времето им.

Исус им каза: Никога ли не сте чели в Писанията: „КАМЪКЪТ, КОЙТО ОТХВЪРЛИХА ЗИДАРИТЕ, ТОЙ СТАНА ГЛАВА НА ЪГЪЛА. ОТ ГОСПОДА Е ТОВА И ЧУДНО Е В НАШИТЕ ОЧИ“?

Затова ви казвам, че Божието царство ще се отнеме от вас и ще се даде на народ, който ражда плодовете му. И който падне върху този камък, ще се разбие; а върху когото падне, ще го смаже.

И главните свещеници и фарисеите, като чуха притчите Му, разбраха, че говори за тях“. – Матей 21:41-45

Лозето, Израел, се предполагаше да произвежда праведност, мир и радост в Святия Дух. Но те никога не произведоха виното на Царството. Затова, когато Христос, истинската Лоза⁵¹ беше изявен, Той също така избра нови мехове в учениците, които да могат да носят виното на Новия завет и да изпълнят земята с Божията радост. Защото Сион се предполага да бъде радостта за цялата земя.⁵² Но старите мехове винаги ще предпочитат старото вино.⁵³

Според притчата за лозето, ще се случат следните неща на тази бунтовна Старозаветна нация, които бяха пазители на Царството:

- ❖ Унищожение на злите пазители.
- ❖ Царството се дава на друга нация, *Църквата*, която ще дава плода му.

Исус е истинската Лоза

В Новия завет, Исус е истинския Син на Божията десница, Първия плод на възкресението, и началото на новото създание. Тези, които са в Него са част от новото творение. Старото премина, и ето всичко стана ново.⁵⁴

⁵¹ Йоан 15:1-2

⁵² Псалм 48:2

⁵³ Лука 5:39

⁵⁴ 2 Коринтяни 5:17

Самия Иисус е също така Лозата и Собственика на лозето. Неговата Църква, състояща се от юдеи и езичници е сънаследник на Царството. Ние сме града на хълма според Исая глава 2-ра.

*„Аз съм Истинската Лоза и Моят Баща е лозарят“. –
Йоан 15:1*

„Стойте в Мен, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не стои на лозата, така и вие не можете, ако не стоите в Мен. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който стои в Мен, и Аз – в него, той дава много плод; защото, отделени от Мен, не можете да направите нищо“. – Йоан 15:4-5

Според Псалм 80, лозето също така е картина и на Сина на Неговата десница. Божието намерение за Израел беше да ги издигне и да ги укрепи като първороден, за да носят Неговото Царство и благословенията му на народите. Мойсей беше инструктиран да каже на фараона, че Бог вижда Израел като Своя първороден син.

„А ти кажи на фараона: Така говори ГОСПОД: Израил Ми е син, първородният Ми“ – Изход 4:22

За жалост Израел не се покори на Божията инструкция и отпадна от този призив. Така че когато се изпълни времето Бог изпрати Своя истински първороден Син, Христос Иисус, за да извърши първоначалното Му намерение.⁵⁵ Доста интересно е, че Матей тълкува пророчеството на Осия като пророчество относно Иисус, първородния Син.

„където остана до смъртта на Ирод, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: „От Египет повиках Сина Си.““ – Матей 2:15

Бог винаги е искал нация от истински синове, които да бъдат за благословение за народите по земята. Божието намерение за Израел да бъде царство от свещеници и свят народ беше условно обещание.

„И сега, ако усърдно ще слушате гласа Ми и ще пазите завета Ми, вие ще бъдете Мое собствено притежание от всички народи, защото Моя е цялата земя.

⁵⁵ 1 Петрово 2:86

И вие ще Ми бъдете царство от свещеници и свят народ. Това са думите, които трябва да кажеш на израилевите синове“. – Изход 19:5-6

Исус Христос е истинския Син и скъпоценната лоза. Който вярва в Него става участник в Неговото обещание на благодат. Апостол Петър потвърждава тази позиция за тези, които са в Христос, казвайки на Църквата:

„Но вие сте избран род, царско свещенство, свят народ, народ, който Бог придоби, за да възвестявате добродетелите на Този, който ви призова от тъмнината в Своята чудна светлина,“ – 1 Петрово 2:9

И така, всеки, който е в Христос е станал част от истинската лоза и Божието Царство, произвеждайки скъпоценен плод, за да бъде благословение за народите.⁵⁶ Праведност, мир и радост в Святия Дух е този плод.

⁵⁶ Йоан 15:8

Глава шеста – **Христос в Маслината**

Маслината в писанията на Павел е много погрешно разбрана от тези, които забравят какво се случи в Христос. Всичко в Стария завет трябва да се движи през кръста на Исус и да намери своето изпълнение в Него.

Образността на маслината

Клончето, което гълъбът донесе в ковчега на Ной, посочващо, че водата беше спаднала, беше маслинова клонка. Това беше първото растение видяно след потопа. То донесе посланието на надежда и спасение на единственото семейство, което беше преживяло осъждането. Исус Христос е нашата надежда и нашето спасение.

Втория път когато това дърво е споменато е когато Мойсей заповядва на децата на Израел да донесат чисто маслиново масло като основа за святото масло за помазване. Други четири подправки трябваше да бъдат смесени с това масло. Това петкратно масло за помазване беше наполовина горчиво и наполовина сладко. Това ясно говори за Христос, Помазаникът, който щеше да дойде. Той разпределя Своята благодат за служене на пет части, давайки я на някои в Църквата, за да служат заради Него като апостоли, пророци, евангелизатори, пастори и учители.⁵⁷

Соломон използва дървесина от маслиново дърво в светая светих.⁵⁸ Вътре в храма, Соломон направи херувимите от маслинова дървесина. Той също направи вратата в най-вътрешната част на храма от маслинова дървесина и я покри с масивно злато. Храма е картина на Христос, Помазаника. Когато Соломон използва маслиново дърво, той символизира, че истинския храм и обиталище на Татко е Христос, Неговия Помазан Син.

Шатрите, които си правеха израилтяните по време на празника Шатроразпъване бяха от маслинови клони, които те събираха от Елеонския хълм (или планината на Маслините). Това със сигурност сочи към Христос нашето обиталище. Защото в Него ние живеем, движим се и съществуваме. Без Него не можем да правим нищо. Нашето помазание, способности и благодат текат от Него, Който беше притиснат или пресован и смачкан в Гетсимания, мястото на пресата за маслини.⁵⁹

⁵⁷ Ефесяни 4:11-12

⁵⁸ 3 Царе 6:23

⁵⁹ Дефиниция на Тейър: Гетсимания = „преса за масло“; Името на място в основата на планината на Маслините.

Маслината вероятно е най-добре известна от книгата на Захария. Тук пророка вижда две маслинови дървета стоящи до златния светилник.

„Тогави кази: Тези са двамата синове на маслото, които стоят при Господаря на цялата земя“. – Захария 4:14

Има двама помазаника, стоящи с ГОСПОДА, които насочват прясно помазание от Него към Църквата, светилника.

В Стария завет това бяха Мойсей и Илия, представлящи на хората Господа, като Закона и Пророците. Числото „две“ символизира „свидетелство“ в Библията. Закона беше написан на две каменни плочи .

Новия завет също е написан на две плочи: сърцата и умовете на Божиите хора. В Новия завет Бог използва апостолите да пишат върху плочите на ума и пророците да пишат върху плочите на сърцето. Апостолите и пророците са основните офиси на управление, които са директно свързани с главата, Христос. Тези два офиса са канали, през които откровението и помазанието тече към Църквата.

Откровението на Йоан също ни казва за двама свидетели, които ще свидетелстват на земята. Исус каза на ранната Църква, че не трябва да излизат от Ерусалим докато не получат Святия Дух и тогава ще бъдат Негови свидетели. От друга страна, Откровение 3:14 ни казва, че Самия Исус е Истинския и верен Свидетел.

Образността на двамата свидетели намира своята пълнота и много точно изразяване в Исус и Неговата Църква, Единия в небето, а другия на земята.

Павел относно маслината

Апостол Павел описва естествения Израел като част от маслината.

Маслината като характер на маслото представлява Помазанието. Корена, Помазаника, произвежда и държи клоните на Маслината. Клоните носят ДНК-то на Корена.

„...и ако коренът е свят, то и клоните са свети“. – Римляни 11:16б

„...и заедно с тях си споделил корена и тлъстината на маслината,“ – Римляни 11:17б

Давид беше една такава помазана клонка, носеща плода на корена. Писанието заявява, че Христос Исус е корена на Давид:

„И в онзи ден Есеевият корен,“ – Исаия 11:10

„И пак Исаия казва: „Ще бъде Есеевият корен; и Този, който ще се издигне да владее над народите, на Него ще се надяват народите.“ – Римляни 15:12

„Но един от старейшините ми каза: Не плачи; ето, Лъвът, който е от юдовото племе, Давидовият корен, Той победи, за да отвори книгата и да разпечата нейните седем печата“. – Откровение 5:5

Маслината представлява всички онези, които носят същото ДНК като корена, Христос Исус. В Стария завет, точно както лозето, Израел беше това дърво, което представляваше Христос, корена. В Новия завет сянката е заменена със същността. Преди разпъването само естественото потомство на Авраам, Израел, представляваше Божието Царство. Сега в Новия завет Бог маха невярващите клони⁶⁰, които не представляват природата на корена и присажда нови клони, които приемат Христос корена, като Господ.⁶¹

Важно е да се разбере, че истинската маслина е помазаното дърво. Това дърво е Христос, вярващите юдеи и езичници. Защото, който вярва в Него става участник в тлъстината на корена на Давид. Това не означава, че естествените юдеи, които бяха отсечени поради неверието си, не могат да бъдат присадени отново, ако не останат в неверие. Всъщност, Павел ни казва, че има закоравяване на сърцата им и тяхното отхвърляне на Христос е отворило вратата на възможността за останалата част от човечеството.

Когато пълния брой народи влезе и станат част от корена, тогава Бог ще ги направи да ревнуват. Тяхната ревност ще ги предизвика да се върнат към Месията, така че покривалото върху тях да може да се махне в Христос. Защото, който вярва в Него ще бъде включен, а който не вярва в Исус Христос ще бъде изключен от Маслината.

Точно както лозата, маслината е Исус Христос, а клоните са тези, които са част от Неговото Царство. Има само една маслина. Евангелието на Царството отсича всеки клон, който не вярва в Него и присажда всеки, който вярва.

Изявлението на Павел, че целия Израел ще бъде спасен не означава, че всички юдеи ще бъдат спасени. Защото Павел вече е казал:

⁶⁰ Матей 3:8-10

⁶¹ Йоан 15:2; Римляни 11:17, 21

Апостолска есхатология

„А Исая вика за Израил: „Ако и да е броят на израилтяните като морски пясък, само остатък от тях ще се спаси;“ – Римляни 9:27

Той също прави изявлението:

„не всички, които са от Израел, са Израел“. – Римляни 9:6

В контекста на Римляни 11-та глава това означава, че всички, които наистина са Израел, юдеи и езичници, обрязани в сърцето, ще бъдат спасени. Разбирането на значението Израел е важен ключ, който помага за развиването на първоначалното намерение на Бог относно края.

Глава седма – *Израел и Царството*

Павел казва, че не всички онези, които са от Израел са Израел⁶², и не всички, които са юдеи външно са юдеи.⁶³ Израел беше името, което Бог даде на Яков, когато той имаше една среща с Него в Битие, при Фануил. Там Яков се бори с Бог през нощта и извика: „Аз видях Бог лице в лице и душата ми е спасена“. Името Израел означава принц или управник с Бог и човека. Яков по-късно стана нация и Бог се обръщаше към цялата нация с това име.

Божия завет с Израел винаги е бил условен по отношение на това да бъдат царско свещенство и да се наслаждават на специални благословения и привилегии:

„И сега, ако усърдно ще слушате гласа Ми и ще пазите завета Ми, вие ще бъдете Мое собствено притежание от всички народи, защото Моя е цялата земя“. – Изход 19:5

„А ако слушаш усърдно гласа на ГОСПОДА, своя Бог, като внимаваш да вършиш всички Негови заповеди, които днес ти заповядвам, ГОСПОД, твоят Бог, ще те постави високо над всичките народи на земята“. – Второзаконие 28:1

Първородния син повикан от Египет

Когато Бог освободи Израел от Египет, Той каза на Мойсей:

„А ти кажи на фараона: Така говори ГОСПОД: Израил Ми е син, първородният Ми;“ – Изход 4:22

Това Писание е удивително, понеже има страхотно пророческо изпълнение. Един човек, Израел става цяла нация и Бог ги нарича Свой син, Неговия първороден. Пророк Осия пророкува стотици години по-късно:

„Когато Израил беше млад, го възлюбих и от Египет повиках сина Си“. – Осия 11:1

Пророк Осия, посочва към Изхода на Израел като млада нация. Но почти 1500 години по-късно, в пълнотата на времето, Бог довежда

⁶² Римляни 9:6

⁶³ Римляни 2:28

Своя вечен Израел в света – Исус, първородния Син, който ще стане нация, Божия Израел.

Когато Матей написа историята за раждането на Исус, той каза:

*„И тъй, той стана, взе Детето и майка Му през нощта и отиде в Египет, където остана до смъртта на Ирод, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: „От Египет повиках Сина Си.““
– Матей 2:14*

Евангелието от Матей тълкува тази история от Осия като отнасяща се за момчето Исус. Той заявява, че Исус е първородния Син, който беше извикан от Египет и така Бог идентифицира Исус, Своя първороден, с Израел.

Това е ключа за разбирането на значението на „Израел“. Исус е истинската лоза и маслиновото дърво. Той е корена на Давид, строителя на Давидовия дом. Той беше преди Авраам, Давид и Яков. Това помазано дърво е дървото на Живота, маслиновото дърво и всеки, който не носи Неговия плод се маха.

Яков беше образ и сянка на вечния Израел. Яков се бори през нощта с един Човек. Този Човек го благослови и му даде името Израел. След това преживяване, той е видял Божието лице. В Новия завет, научаваме, че Божието лице е Исус Христос.⁶⁴

Яков срещна Господа в този Човек, точно както Авраам Го срещна в Мелхиседек, Мойсей Го срещна в горящия храст, а Седрах, Мисах и Авденаго Го срещнаха като четвъртия човек в огъня.

Божия Израел включва всеки, който вярва в Него и носи Неговото семе. В Стария завет това беше ограничено до една нация в сезона на закона, но сега след кръста, благодатта е на разположение за всеки, който вярва. Тези, които не вярват в Него са отмахнати, а тези, които Го приемат са присадени към корена на Давид, Исус Христос, Първородния Син, лозата, маслиновото дърво и истинския Божий Израел.

„А обещанията се изрекоха на Авраам и на неговия потомък. Не казва: „и на потомците“, като за мнозина, а като за един: „и на твоя потомък {букв.: семе, ед.ч.}“, който е Христос“. – Галатяни 3:16

„Защото всички сте Божии синове чрез вярата в Исус Христос,“ – Галатяни 3:26

⁶⁴ 2 Коринтяни 4:6

„понеже всички вие, които сте се кръстили в Христос, с Христос сте се облекли“. – Галатяни 3:27

„Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъж, нито жена, защото вие всички сте едно в Христос Исус“. – Галатяни 3:28

„И ако сте Христови, то вие сте Авраамово потомство и наследници по обещание“. – Галатяни 3:29

Когато Сина даде живота Си на Голгота, Той умря, за да умножи Себе Си⁶⁵ и да стане свят народ и царско свещенство, както заявява Петър в 1 Петрово 2:5-10.

Един нов човек

Когато Павел отнася въпроса към Израел, той казва, че ако естествения Израел не остане в неверие, те ще бъдат присъдени обратно към Христос, маслиновото дърво. Няма спасение без вяра в Исус Христос. Юдеите и Езичниците, които вярват в Исус Христос съставляват Църквата и Божия Израел.

Църквата трябва да спре да бърка юдеите, които вярват в Исус като ги нарича месиански юдеи. Библията ги нарича братя, светии и вярващи. Те са част от Църквата на Исус Христос. те не са някакъв друг план на Бог. Ако разберем това много важно нещо, много погрешни разбирания и обърквания ще бъдат разрешени.

Няма два храма, две нации и две царства. Църквата се състои от юдеи и езичници. Заедно ние сме Неговия храм и Новия Ерусалим. Повече никога не може да има разделяне между Църквата и Израел, защото заедно в Него ние сме Божия Израел – един Нов човек,⁶⁶ Ново създание.⁶⁷

„Защото Той е нашият мир, който направи двете едно и събори средната стена, която ги разделяше, като в плътта си унищожил враждата, тоест закона със заповедите му изразени в постановления, за да създаде в Себе Си от двата един нов човек и така да въдвори мир,“ – Ефесяни 2:14-15

⁶⁵ Йоан 12:24

⁶⁶ Ефесяни 2:11-22

⁶⁷ 2 Коринтяни 5:17

„защото сте съградени върху основата на апостолите и пророците, като Сам Христос Исус е крайъгълен камък, в когото сглобено, цялото здание расте за свят храм в Господа, в който вие също се вграждате заедно в Духа за Божие обиталище“. – Ефесяни 2:20-22

Автора на Евреи в глава 12 нарича Църквата, „Църквата на първородния“. Яков не беше първороден в естественото, но Бог му даде благословието на първородния като го нарече принц с Бог и човека. Яков имаше среща лице в лице с първородния Син и прие природата на Принца на Мира.

По същия начин всеки, който среща Бог чрез делото на кръста на Христос приема същата Природа и става наследник и част от Божия Израел в Христос.

„Който победи, ще наследи всичко това и Аз ще му бъда Бог, и той ще Ми бъде син“. – Откровение 21:7

*„...чрез които ни се подариха най-големи и скъпоценни обещания, за да станете чрез тях участници на божественото **естество**...“ – 2 Петрово 1:4а*

Църквата е един корпоративен син и свята нация, която включва всяка култура, пол и раса.

Църквата не е езическа Църква: тя е новото създание и Божия Израел. Аз не вярвам, че Църквата замества Израел. Църквата е първоначалния и вечен план на Бог. Израел в Стария завет загатваше за Църквата. Царството вече е тук и ние не трябва да чакаме за естественото възстановяване на юдейската нация. Стената на разделението беше премахната и ние сега сме една свята нация в Христос. Павел казва, че повече няма разлика между юдеи и езичници, роби и свободни, или мъже и жени. В Него, всички предубеждения са уредени завинаги.

В Закона, Бог заповяда на свещениците да благославят децата на Израел по следния начин:

„И ГОСПОД говори на Моисей и каза: Говори на Аарон и на синовете му и им кажи: Така да благославяте израилевите синове, като им говорите: ГОСПОД да те благослови и да те опази! ГОСПОД да осияе с лицето Си над теб и да ти окаже милост! ГОСПОД да издигне лицето Си над теб и да ти даде мир! Така да

възлагат Името Ми върху израилевите синове и Аз ще ги благославям“. – Числа 6:22-27

Чрез това благословение Бог потвърждаваше, че Израел е носител на Неговото Име.

В Новия завет Исус каза, че победителите ще носят името на Бог. Това е наследството на Църквата на първородните, а също и белег за легитимността на църквата като Божия Израел.

„а пристъпихме при хълма Сион, при града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди ангели, при празничното събрание и при събранието на първородните, които са записани на небесата, при Бога, Съдията на всички, при духовете на усъвършенстваните праведници, при Исус, Посредника на нов завет, и при поръсената кръв, която говори по-добре от тази на Авел“. – Евреи 12:22-24

„Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог и той няма вече да излезе вън; и ще напиша на него Името на Моя Бог и името на града на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново Име“. – Откровение 3:12

Глава осма – Смокинята

Адам и Ева използваха смокинови листа, за да заместят славата, която загубиха. Това символизира една религиозна система, която покрива, но не може да промени сърцето.

„Тогаваше отвориха очите и на двамата и те познаха, че бяха голи; и съшиха смокинови листа и си направиха препаски“. – Битие 3:7

Смокинята, точно както лозата и маслината, има много значителна роля в образността на Стария завет. Дърветата като цяло са символи на хора. Различни нации се изобразяват от различни видове дървета.

Смокиновите листа в Едемската градина, бяха използвани, за да скрият срама на Адам и Ева след като бяха съгрешили. Това беше първото покриване, което човека направи, когато съшиха листата, за да се крият от Божието присъствие. Както мъртвата религия, която е заета с външния изглед на нещата, вместо с вътрешната природа. Тези действия са като дрипави парцали в присъствието на Създателя. Човека беше създаден да бъде облечен единствено с Божията слава.

Смокинята е картина на юдейската религиозна система в нацията Израел. Мъртвата религия е водена от страх, несигурност, бедност и липса на идентичност. Религията е опита на човека да замени Божията слава. Божията слава е, която ни изпълва с Неговата любов, снабдяване и идентичност. Исус каза на религиозните водачи по Неговото време, че те Му служат с устните си, но че сърцата им са далеч от Него.

Когато Бог създаде човека, това не беше, за да започне религия на земята, а Царство. Царство от синове, които да управляват и да царуват над семейните дела в творението. Дори Исус не дойде, за да започне религия наречена християнство, а за да установи Царството на Баща Си на земята и да възстанови идентичността на синовете и съдбата им като царе и свещеници.

Смокинята в лозето

Когато Исус, Възлюбения Син, дойде на земята, Той дойде като истинската лоза от небето. Той беше също така и истинския Син от дясната страна и дойде в Своето лозе като собственика и наследника. Той прегледа това лозе, и намери една безплодна смокиня в него.

Всъщност, Исус им каза една притча за една смокиня в едно лозе.⁶⁸

⁶⁸ Лука 13:6

„Каза и тази притча: Някой си имаше в лозето си посадена смокиня; и дойде да търси плод на нея, но не намери. И каза на лозаря: Ето, три години, откакто идвам да търся плод на тази смокиня, но не намирам. Отсечи я; защо да изтощава земята? А той в отговор му каза: Господарю, остави я и това лято, докато разкопая около нея и насипя тор; и ако след това даде плод – добре, ако ли не – ще я отсечеш“. – Лука 13:6-9

Бог, собственика, казва на грижещия се за лозето, Исус, да махне смокинята, която не дава плод за Царството. Смокинята в лозето прави почвата неплодна. Това бил религиозния дух в Израел според плътта. И точно както плевелите били махнати от нивата, така и тези, които не били синове на царството трябвало да се махнат, ако не са се покаяли.

„Затова, принасяйте плодове, достойни за покаяние; и не мислете да си казвате: Авраам е нашият баща. Защото ви казвам, че Бог може и от тези камъни да издигне деца на Авраам. А и брадвата лежи вече при корена на дърветата. И така, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня“. – Матей 3:8-10

Ние знаме, че Исус служи в Израел три години и половина. За три години нямаше никакъв плод на това религиозно дърво. Исус помоли Татко, на тази неплодна смокиня да ѝ бъде дадена още една година да чува Словото на Царството, и ако още няма плод, тогава да се махне.

Един ден в края на служението на Исус, точно преди да отиде на кръста, Той беше по пътя Си за храма в Ерусалим. Той имаше камшик в ръката си. Докато вървеше Той мина покрай една смокиня и беше гладен. Но не можеше да се намери никакъв плод на нея, само смокинови листа; покритие за липсата на слава.

Той публично я прокле като каза: *„нека повече никой човек да не яде от това дърво“*.⁶⁹

После Той влезе в храма и преобърна масите и изгъди всеки, който продаваше и правеше бизнес. От там Той смъмри фарисеите и изговори Божиите неволи върху тях.

Исус завърши тези драматични събития с тези думи:⁷⁰

⁶⁹ Марк 11:14 „И Той каза: Отсега нататък никой да не яде плод от теб до века! И учениците Му чува това“.

⁷⁰ Матей 23:34

„Затова, ето, аз изпращам до вас пророци, мъдреци и книжници: едни от тях ще убиете и ще разпънете, други от тях ще биете в синагогите си и ще гоните от град в град, за да дойде върху вас всичката праведна кръв, пролята на земята – от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахиевия син, когото убихте между храма и олтара.

„Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение. Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до теб! Колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте! Ето, вашият дом ви се оставя пуст. Защото ви казвам, че отсега нататък няма вече да Ме видите, докогато кажете: БЛАГОСЛОВЕН ОНЗИ, КОЙТО ИДВА В ГОСПОДНОТО ИМЕ!“ – Матей 23:34-39.

Изсъхналата смокиня

Когато Исус се върна с учениците Си, те видяха, че тази смокиня е изсъхнала от корените си и бяха изумени. Той им каза, че ако имат вяра като Бог, ще могат да кажат на тази планина: „хвърли се в морето“ и това ще стане.

Те гледаха прокълнатата смокиня, но Исус говореше за една планина, която би се хвърлила в морето, ако апостолите говореха чрез вяра без да се съмняват.

В Стария завет народите и царствата също се описват като планини. Книгата Откровение ни казва за една горяща планина, която ще бъде хвърлена в морето. Двата най-големи противника на ранната Църква бяха религиозните юдеи (Ерусалим) и римската империя (Рим). И двата тези прочути града са изгорени с огън за няколко години (68-70 г. сл. Хр.).

Проклинането и махането на смокинята от лозето, посочва, че Христос е дошъл да очисти хората Си от тази мъртва религиозна система, като отвори нов и жив път към Божието Царство и Неговата праведност. Но сега този дар не беше само за естествената юдейска нация, но също и за езичниците, които щяха да повярват в Него. Всеки от юдейската нация, който не би Го приел и не дава плодовете на покаяние ще бъде изхвърлен и махнат.

Когато Исус видя вярата на езическия стотник, Той се учуди и каза на тези, които Го следваха:

„Истина ви казвам: дори в Израил не съм намерил толкова голяма вяра. Но ви казвам, че мнозина ще дойдат от изток и от запад и ще насядат с Авраам, Исаак и Яков в небесното царство, а синовете на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби“. – Матей 8:10-12

Това ясно ни посочва Божието намерение, че и юдеите и езичниците, които вярват са включени в Царството. А тези синове на Царството, които не вярват и не дават плода на Царството, дори и да са юдеи, се махат.

В следващата глава ще разгледаме видението на Данаил относно идването на Месията, Неговия кръст, възкресение и последствията от Неговото царуване над Ерусалим и храма.

Глава девета – **Седемдесетте седмици на Данаил**

Данаил глава девета оформя основата на голяма част от диспенсационните учения. Тези учения подкрепят едно „грабване, което може да стане всеки момент“ преди появата на „антихриста“. Неговото идване, казват те, ще причини старта на седемгодишната голяма скръб за Израел и Ерусалим.

Има две отделни крайни виждания относно събитията на „последното време“: Диспенсационалистите и тяхното футуристично виждане и пълните претеристи и тяхното минало виждане на библейските събития. И двете виждания имат частична истина, но са парализирали Църквата за повече от сто години чрез грешките, които ги съпровождат.

Диспенсационализъм и претеризъм

Диспенсационалистите виждат всичко, което Господ говори относно Своето идване в светлината на тяхното разбиране за Неговото „тайно завръщане“ да грабне Църквата на небето. Според тях Той тогава ще остане там само за известно време, за да се върне след седем години на скръб по земята. Този път ще се върне със Своята Църква, за да прекрати управлението на антихриста на земята. Това ще завърши битката при Армагедон, някъде в долините на Палестина.

Те поставят голяма част от Откровението на Йоан след грабването. Тези, които определят това виждане, са погълнати от голямата скръб, антихриста и естествената юдейска нация.

Има три главни разклонения в това футуристично виждане:

- ❖ Преди скръбта;
- ❖ По средата на скръбта; и
- ❖ След скръбта.

За тях всички събития на „последното време“ са съсредоточени около голямата скръб. Църквата трябва да бъде махната от земята в едно „предстоящо грабване“ точно преди скръбта.

Друго нещо, с което се занимават е естественото потомство на Авраам, естествения храм и Близкия Изток. За тях следващото голямо пророческо събитие е грабването на Църквата и след това всички събития на „последното време“. Те се фокусират на „*сегашния Ерусалим*“, за който Павел казва, че е Агар и Исмаил.

„...и тази Агар представлява планината Синай в Арабия и съответства на днешния Ерусалим, защото е в робство с децата си“ – Галатяни 4:25

Тези, които поддържат това виждане, виждат всичко като буквално и естествено. Те очакват буквален антихрист в Ерусалим, буквален белег на звяра (666), точния брой юдеи – 144,000, и буквални 1000 години мир на земята. Те често казват, че Израел и Близкия Изток са стрелките на Божия пророчески часовник.

Те казват: „Ако искате да разберете докъде сме стигнали пророчески, трябва да погледнете събитията в и около Ерусалим“.

Освен многото клопки на диспенсационното виждане, най-голямата опасност е парализиращия ефект, който то има върху Църквата. Те чакат да избягат от земята и от своите отговорности. Поради тази теория Църквата е била неефективна в своята апостолска мисия да прави ученици от всичките народи. Не говоря за основаването на още такива от същия вид безнадеждни и страхуващи се институционни събрания, които се наричат Църква, но за Църква като един зрял корпоративен син на земята. Църква, която ще повлияе на народите по света във всичките техни различни съставки на духовни, политически, социални и икономически аспекти.

Това е царското и апостолското поръчение на Църквата. Но поради тяхното футуристично виждане, те не са установили своето владение в сърцето на народите. Вместо това те чакат да отидат в Царството, което те казват, че е в бъдещето и на небето.

Ние трябва да доведем народите до това да превият коляно, изповядвайки Исус Христос като Господ и кръщавайки ги в самата природа на Бог Бащата, Сина и Святия Дух.⁷¹

Вместо да се молят както Исус ни научи: „Да дойде Царството“, някои се молят: „Ела, Господи Исусе и вземи Невястата Си“. Когато сме твърде заети с това да мислим за отиване на небето, ние ставаме безполезни и неефективни на земята.

Този начин на мислене е направил Църквата страхуваща се и песимистична относно бъдещето, винаги очакваща бедствия, вечно гледаща телевизия и сканираща вестниците, за да тълкува Писанията.

Тази теория е силно основана на неточно тълкуване на деветата глава от книгата на Данаил. Затова, трябва да разгледаме наново Данаил глава девета с манталитет съсредоточен на Христос.

Апостолския сезон се стреми да държи Христос като центъра на всички пророчески изказвания.

⁷¹ Матей 28:19

От другата страна на спектъра, пълните претеристи са точно толкова опасни, понеже за тях, всички пророчески слова вече са се изпълнили. Събития като последното завръщане на Господа, възкресението на мъртвите и последния съд вече са се случили.

Всяка една от тези крайни теории е скроена от двама йезуитски свещеника от едно и също католическо събрание. Това събрание продължило 18 години. Йезуитските свещеници били една специална, посветена група от католически свещеници, които проникнали в протестантското движение, за да го провалят отвътре.

Рим бил под заплаха по време на реформацията. Една от главните яростни атаки била срещу папата. Много реформатори започнали да насочват пръсти срещу папата като че ли бил антихриста и човека на греха. Рим свикал едно много специално събрание, за да обсъдят как могат да осуетят тласъка на реформацията.

Това събрание е известно като Съвета на Трент, между 13 декември, 1545 г. и 4 декември, 1563 г., провели се повече от двадесет и пет сесии за три периода. Папа Павел III призовал Съвета на Трент. Главната тема на това много важно събрание била „Протестантството“ и „Контра реформацията“.

Съвета на католическите водачи и посветените йезуитски свещеници излезли с брилянтен план. На това историческо събрание инквизицията на Трент намаляла. Те решили да се противопоставят на реформацията чрез сурово заплашване, изтезание, смърт и с една разсейваща теология. Двама испански йезуитски свещеници излезли с противоположни пророчески виждания, за да отвлекат вниманието от папата. Те взели пророчествата относно звяра, човека на греха, антихриста и 70-те седмици на Данаил и ги изтълкували наново.

Единия, Луис де Алкасар (1554-1613 г.), заел претеристката позиция, показвайки, че папата не можел да бъде антихриста, защото всичко е вече минало. Другият, Франциско Рибера (1537-1591 г.) взел футуристичното виждане. Той казал, че папата не можел да бъде човека на греха или антихриста, понеже всички пророчески изказвания са за далечното бъдеще. Това бил един брилянтен план. Това разсеяло протестантите и ги объркало.

Сайръс Ингерсон Скофийлд бил този, който популяризирал и спомогнал за футуристичното виждане в САЩ, когато превел и издал своята “Scofield Reference Bible“ в началото на 20-ти век (1902 г.), съдържаща неговите диспенсационни бележки. Мнозина четяли неговите бележки като че ли са част от оригиналната Библия. Но това диспенсационно виждане не било продукт на неговото въображение. Той бил ученик на Джон Дарби в продължение на 40 години, а Дарби бил повлиян от Едуард Ървинг, от Британските острови.

Теорията за грабването не е много стара, може би е на 150 години. К. Варнър прибягва към нея бивайки „новото дете в блока“. В периода от 1825 до 1870 г. са се видели много погрешни движения да идват на сцената. Ето един списък на някои от неточните движения, които били започнати

- ❖ Мормоните,
- ❖ Адвентистите от седмия ден,
- ❖ Свидетелите на Йехова,
- ❖ Старите и новите апостолски движения.

Било сякаш духовния свят очаквал, че нещо важно ще се случи в Църквата на Исус Христос и искали да отклонят и разделят вниманието ѝ.

Това, което се случило в началото на 20-ти век, било мощното изливане на Святия Дух на Азуза Стрийт, Лос Анджелис през 1900 година. То наводнило останалия свят в края на 20-ти век. Това историческо събитие, сто години по-късно, промени лицето на Църквата. Много традиционни християни мигрираха в новия сезон, наречен Петдесетница. Стотици милиони са повлияни от това преживяване, наречено кръщението в Святия Дух. През това време футуристичното виждане на есхатологията било поощрявано от Дарби, Ларкин и Скофийлд. Без да изследват мнозина взели това виждане и започнали да го проповядват. То било включено в учебната програма на повечето петдесетни теологични библейски училища и скоро станало нормата.

Това футуристично, диспенсационно виждане за края е много опасно, не само защото не е библейско, но също и защото дава на Църквата на Исус Христос едно фалшиво чувство за сигурност: „Бягство на небето, оставяне хаоса на земята на антихриста“. Автора на Евреи ясно заявява, че Исус ще се върне само когато всичките Му врагове са положени за подножие на краката Му.

„но Той, като принесе една жертва за греховете, седна завинаги отдясно на Бога; и оттогава насам чака, докато враговете Му се положат за Негово подножие“. – Евреи 10:13

*„и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос, когото небето трябва да приеме до времето, когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от древността чрез устата на Своите свети пророци“.
– Деяния 3:20-21*

Този манталитет на бягане и поражение е държал Църквата парализирана през последните 150 години. Той едва доловимо неутрализира завършената работа на Исус на кръста, където Исус порази врага и поощрява антихриста и скръбта като центъра на събитията от последното време.

Цялата тази теория е базирана на страх, а ние знаем, че Бог никога не действа и мотивира **чрез страх от неща или личности**. Исус винаги смъмряше страха. Павел казва:

„Защото Бог ни е дал дух не на плахост, а на сила, любов и себевладеене (здрав разум)“. – 2 Тимотей 1:7

Данаил глава девета

Нека сега да насочим вниманието си към книгата Данаил и по-точно, към деветата глава, която се отнася за седемдесетте седмици определени за Израел и града Ерусалим.

Едно изкривено тълкувание на Данаил девета глава формира „клаузата дядо“ и е основата за диспенсационната теория. Ако тълкувате Данаил девета глава правилно, цялата диспенсационна теория е разглобена. В този апостолски сезон ние трябва решително да прегледаме цялата доктрина, включително традиционната есхатология от миналия сезон.

Затова нека да се фокусираме на тълкуванието на Данаил девета глава. Тази глава е от най-голямо значение. Ние трябва да разберем завършеното дело на Исус Христос на Кръста. Глава девета започва с пророк Данаил търсещ Господа относно завръщането на юдеите от тяхното вавилонско робство:

„в първата година от царуването му аз, Данаил, разбрах от книгите броя на годините, за които беше ГОСПОДНОТО слово към пророк Еремия, че ще се изпълнят седемдесет години за запустението на Ерусалим. И обърнах лицето си към Господа, Бога, за да Го потърся в молитва и молби, с пост и вретиче, и пепел“. – Данаил 9:2-3

Еремия прокламира, че Израел ще отиде в изгнание за 70 години, поради тяхното нарушаване на съботната година.⁷²

Когато Данаил открива, че седемдесетте години на робство са се изпълнили, той обръща лицето си да търси Господа. Поради

⁷² Еремия 25:11

питането на Данаил, Бог изпраща ангел Гавраил да го информира за Неговия план за Израел, за града Ерусалим и за храма.⁷³

Теорията на голямата празнина

Първо, нека да погледнем съвременното популярно тълкуване на Данаил 9:24-27

Футуристите Скофийлд, Дарби и Ларкин учат, че 69 седмици са се изпълнили до Месията, но седемдесетата е все още в бъдещето и тази седмица (7 години) принадлежи на антихриста. Когато антихриста се разкрие в Ерусалим, Църквата ще бъде грабната на небето преди или по средата на последната седмица. Те вярват, че антихриста ще седи в построения наново храм в Ерусалим, правейки завет с Израел и после по средата на седемте години, ще наруши завета, което ще доведе до голямата скръб. Ако сте били оставени по време на грабването и приемете белега на звяра, не е възможно да бъдете спасени. Единствения начин да бъдете спасени тогава ще бъде да откажете да приемете белега и да бъдете готови да умрете.

Те вярват, че има една празнина между шестдесет и деветата седмица и седемдесетата. Тази празнина е неясно разширена докато храма в Ерусалим е възстановен и антихриста седне в него. Тогава жертвите на животни ще бъдат възобновени за греховете на хората. Този „световен водач на мир“, преоблечения антихрист, тогава ще направи завет с юдеите за тази последна седмица (7 години). По средата на тези последни седем години (три години и половина) той ще наруши завета и ще спре жертвите. Това ще доведе до голямата скръб и Армагедон.

Има много сериозни недостатъци в това тълкувание. Тези грешки са толкова сериозни, че се съмнявам дали са били направени от обикновена човешка слабост, невежество или съвпадение. Последствията са толкова сурови, че аз считам, че е възможно тази теория да е демонична доктрина.

За да работи тази теория трябва да се случи следното:

- ❖ Трябва да се създаде празнина от повече от 2000 години между 69-та и 70-та седмица.
- ❖ Храма в Ерусалим трябва да бъде възстановен.
- ❖ Левитското служение трябва да бъде установено наново.
- ❖ Отново трябва да бъде избран първосвещеник.
- ❖ Завесата трябва да бъде възстановена.
- ❖ Трябва да бъдат възстановени жертвите на животни за греховете на хората.

⁷³ Данаил 9:22-23

- ❖ Антихриста трябва да става по-силен и по-силен, а Църквата по-слаба и по-слаба.
- ❖ Средната стена на разделение между юдеи и езичници, която беше махната чрез кръста трябва да бъде възстановена.

Това е сериозно оскверняване на кръста и кръвта на Исус Христос. И така списъка от сериозни грешки продължава, за да се оправдае диспенсационната теория.

Когато Данаил разбра, от Еремия, че изгнанието на Юда във Вавилон беше за период от седемдесет последователни години, той осъзна, че времето за освобождението на юдеите беше приближило. Тогава той започна да пита Бог, и ангел Гавраил му даде посланието за седемдесетте седмици свързани с града и храма. Тези седемдесет години в изгнание бяха модела, от който ангела извлече своето послание. Тези седемдесет години бяха седемдесет последователни, непрекъснати години.

Ако Бог се отнасяше към Своето Слово изгорено от Еремия относно седемдесетте години в изгнание, по същия начин както диспенсационалистите, Израел щеше още да е във Вавилон днес. Ние не можем да създадем една продължаваща празнина, за да нагодим тълкуванието си за седемдесетте седмици.

Какво да кажем, ако дам на детето ми 30 минути да си легне и го намеря след три часа все още пред телевизора, обяснявайки ми, че си взема два часа и половина почивка между 29-та и 30-та минута. Това е едно просто обяснение на диспенсационната теория.

Автора на Евреи ясно ни казва, че Исус е първосвещеника от юдовото племе. Той разкъса завесата и даде кръвта Си веднъж завинаги за греха на хората. Той изгради Своята Църква, Своето тяло като Свой храм за три дни както беше казал.⁷⁴ Няма писания в Новия завет, които да казват, че храма ще бъде възстановен в Ерусалим. Единствената причина защо мнозина искат физическия храм да бъде възстановен е основана на неточното тълкуване на Данаил девета глава.

Седмицата на Месията

Нека сега да погледнем Данаил девета глава по един нов начин и да позволим на Святия Дух да ни води, за да открием нейното значение в Христос. Закона и Пророците свидетелстват за Него, но очите трябва да бъдат отворени, за да могат да Го видят.⁷⁵

⁷⁴ Йоан 2:19

⁷⁵ Лука 24:27

„Седемдесет седмици са определени за народа ти и за святия ти град“ – Данаил 9:24

Ангела информира Данаил, че Бог е определил седемдесет седмици за народа на Данаил и за неговия град. Това ясно говори за юдеите и техния град Ерусалим.

Еврейската дума „определил“ – „чатак“ означава да отдели като цяло или единица. Също означава „да отрежа“ като парче.⁷⁶

Това следва модела на Божието Слово към пророк Еремия, че Бог ще отдели седемдесет години за запустяването на Ерусалим.⁷⁷ Историята ни учи, че юдеите са останали 70 години в изгнание във Вавилон преди да се върнат в Ерусалим. Този модел не може да бъде поправен и променен на хиляди години, за да го нагодим на нашето лично тълкувание.

За да определим дължината на седемдесетте седмици трябва да следваме модела установен в Стария завет. Бог говори на Мойсей за всеки ден, който шпионираха земята и не повярваха в обещанието Му, една година ще им бъде определена да се скитат в пустинята. Модела на Числа, глава тринадесета е година за ден.

Седемдесет седмици тогава ще бъдат $70 \times 7 = 490$, и ако принципа на година за ден се приложи, това означава, че Бог е определил 490 години за Израел и за града Ерусалим да бъдат възстановени. Ние не трябва да спекулираме относно това и историята на Ерусалим потвърждава, че този принцип година за ден е точен.

Числото 490 е споменато още два пъти в Библията. Това ни дава добро указание за значението на това число. То предава един и същ принцип всеки път: „завършеност или пълнота“.

То се появява веднъж в Стария завет, и веднъж в Новия завет. Стария завет използва това число, за да покаже завършено отмъщение, а Новия завет го използва, за да покаже завършено и пълно прощение.

„Ако за Каин се отмъсти седмкратно, за Ламех ще се отмъсти седемдесет и седмкратно (в англ. пр. „седемдесет пъти по седем)“. – Битие 4:24

„Исус му каза: Не ти казвам до седем пъти, а до седемдесет пъти по седем“. – Матей 18:22

⁷⁶ BDB Дефиниция: 1) да разделя, определя 1a) (Niphal) да бъде определено, да бъде постановено, да бъде установено, да бъде отбелязано като единица.

⁷⁷ Данаил 9:2

Има и други примери на 7x7 в Библията, които също показват същото значение на завършеност и пълнота.

- ❖ Седем седмици от Пасхата до празника на Петдесетница се празнува завършеното дело на Исус на кръста. Този празник също е наречен и празника на седмиците (7 седмици) и Петдесетница. Изливането на Светия Дух върху Църквата се случи в края на 49-я ден след възкресението.
- ❖ Бог каза на Израел, че всяка седма година ще бъде събота, година за почивка, за тях. А всяка седма съботна година (7 години x 7 години) ще бъде Юбилейна година. Всички дългове трябва да бъдат напълно заличени.

Така че можем да очакваме 490-те дни на Данаил да следват същия този божествен принцип.

Шест неща, които се извършиха на кръста

Ангел Гавраил каза, че следните шест неща трябва да бъдат завършени за седемдесетте седмици:

„за свършване на престъплението и за слагане на край на греховете, и за правене на умилоствение за беззаконието, и за въвеждане на вечна правда, за запечатване на видение и пророчество, и за помазване на Пресвятото място (в някои преводи: „Пресвятия или Светият на светиите)“. – Данаил 9:24.

Това е ключа за разбиране на посланието на Гавраил. Тези шест неща описват завършеното дело на Исус на кръста и ефектите, които то щеше да има върху юдеите и Ерусалим. Това писание точно датира идването на Месията и целта на Неговото идване. Същия този ангел е, който извести на Мария раждането на Исус в евангелието на Матей. Тези шест неща перфектно описват какво направи Исус на кръста, където Той завърши изкупителния план на Бог.

- ❖ Исус спря престъплението на човечеството на Кръста. Той каза: „Свършено е“.

„Но Той беше прободен заради нашите престъпления, беше съсипан заради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние бяхме изцелени“. – Исаия 53:5

- ❖ Исус сложи край на греха. Йоан каза за Него:

*„Ето Божият Агнец, който взема греха на света!“ –
Йоан 1:29*

- ❖ Исус примири хората с Бог чрез кръвта Си.

„Защото, ако бяхме примирени с Бога чрез смъртта на Неговия Син, когато бяхме неприятели, колко повече сега, като сме примирени, ще се избавим чрез Неговия живот!“ – Римляни 5:10

- ❖ Исус въведе вечна правда.

*„който за нас направи грешен Онзи, който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога“. – 2
Коринтяни 5:21*

- ❖ Исус запечата и завърши Видението и Пророчеството на Стария завет на кръста.

„И така, никой да не ви осъжда за ястие или питие, или във връзка с някой празник или новолуние, или събота, които са сянка на бъдещето, но събдването е Христос {букв.: тялото е Христово}“.– Колосяни 2:16

*„Да не мислите, че съм дошъл да отменя закона или пророците? Не съм дошъл да отменя, а да изпълня“ –
Матей 5:17*

- ❖ Като Първосвещеника Той веднъж завинаги влезе в Пресвятото място и с кръвта Си отвори нов и жив път.

„И така, братя, като имаме дръзновение да влезем в светилището чрез кръвта на Исус, през един нов и жив път, който Той е открил за нас...“– Евреи 10:19-20а

Всичките тези шест неща бяха извършени от Христос в посветените седемдесет седмици на Данаил, както прокламира ангел Гавраил.

Идващият Месия

Седемдесетте седмици на Данаил започват с указа направен през 457 г. пр. Хр.

„И така, знай и разбирай: От излизането на словото да се възстанови и съгради Ерусалим до Помазаника, Княза, ще бъдат седем седмици и шестдесет и две седмици; и ще бъде възстановен и съграден, с улици и окоп, и то в размирни времена“. – Данаил 9:25

Юда беше пратен в изгнание във Вавилон от Навуходоносор през 586 г. пр. Хр. Храма в Ерусалим беше разрушен и града сринат и изгорен с огън. Персия завладява Вавилон през 537 г. пр. Хр. И цар Кир издава указ храма в Ерусалим да бъде възстановен. По-късно цар Дарий също издава указ⁷⁸ за възстановяването на храма. Но последния указ е издаден от Артаксеркс Логиманус, който заповядва Юда да се върне и да възстанови и да построи наново града Ерусалим.⁷⁹

От трите, единствения указ, който довежда до възстановяването на града и на храма бил последният. Този указ е записан в Ездра 7:21, 25-26, където в детайли, Артаксеркс официално дава на Неемия и на водачите на Юда не само позволение, но също и средствата и протекцията за възстановяването на храма и на града. 457 г. пр. Хр. е датата на този последен указа, с което са съгласни повечето библейски учени. И така 457 г. пр. Хр. е най-вероятната начална дата на 70-те седмици на Данаил.

Ангела казал, че от указа за възстановяването и повторното построяване на града до Месията ще има 69 седмици (483 години) до Княза Месия.

7 седмици (49 години) + 62 седмици (434) = 69 (483 години)

Броейки от 457 г. пр. Хр. и добавяйки 483 години ни води до 27 г. сл. Хр.

Това е била точната дата, когато Исус е бил обявен за Месията. Според историците, Исус е бил на 30 години през 27 г. сл. Хр., когато бил кръстен от Йоан в река Йордан. Той бил обявен за Божия Син от глас, който дошъл от небето и Божия Дух се спуснал върху Него.

Така че началото на служението на Христос е началото на 70-та седмица на Данаил. Обаче нито едно от шестте неща описани от Гавраил все още не били извършени. Исус щеше да ги изпълни три години и половина по-късно на кръста.

Следното описание в Данаил девета глава е удивително. То описва служението на Исус и кръста:

⁷⁸ Ездра 1:6-8

⁷⁹ Ездра 7:11-26

„И след шестдесет и две седмици Помазаникът ще бъде отмахнат и няма да има нищо (в англ. пр.: „но не заради Себе Си)“. – Данаил 9:26а

„...Защото беше отсечен отсрещ земята на живите; заради престъплението на Моя народ беше поразен“. – Исаия 53:8

Това означава, че през 70-та седмица Месията ще бъде убит, но не заради Себе Си. Еврейската дума за „отсичам“ е част от думата, която е използвана в еврейския език за „разсичането на завет“. Ние сега знаем, че описанието на Гавраил за „отсичането“ на Месията беше ясно описание на жестоката смърт на Исус извън Ерусалим. Това щеше да има сериозни последици за града. 40 години след разпъването, това поколение видя разрушаването на Ерусалим и на храма както каза Гавраил:

„И народът на идващия княз ще разруши града и светилището; и краят му ще бъде чрез наводнение; и до края: война, определени опустошения“. – Данаил 9:26б

Това описание на разрушението на Ерусалим и на храма, беше потвърдено от Исус.

„Затова, ето, аз изпращам до вас пророци, мъдреци и книжници: едни от тях ще убиеете и ще разпънете, други от тях ще биете в синагогите си и ще гоните от град в град, за да дойде върху вас всичката праведна кръв, пролята на земята – от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахивия син, когото убихте между храма и олтара.

Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение. Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до теб! Колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте! Ето, вашият дом ви се оставя пуст“. – Матей 23:34-37

„А Той им каза: Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам: няма да остане тук камък върху камък, който да не бъде сринат“. – Матей 24:2

Следователно убиването на Исус и на всичките пророци щеше да доведе до разрушаването на града и на храма. Тъжен исторически факт е, че народа, римската армия на княза, генерал Тит, дошла през 70 г. сл. Хр. и напълно разрушили Ерусалим и храма. „Княза“ от Данаил 9:26, не е антихриста, както някой са заключили без каквото и да е доказателство. В същност княза в действителност дори не е темата на този стих, но това са „народа“, който ще разруши града и храма. Това са римските армии.

Но централната тема на посланието на Гавраил е помирителното дело на Месията, което ще се случи през седемдесетата седмица на Данаил. Обяснителната бележка относно разрушаването на храма е просто последствие от тази главна тема. Следователно „Той“ в 27 стих, е Господ Исус Христос, понеже ангела сочи към един единствен човек, както е и в стих 26, а не към множество „хора“.

„И той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата ще прекрати жертвата и приноса; и на крилото на мерзостите идва един запусител, докато решеното унищожение се излее върху запусителя“. – Данаил 9:27

Исус е Този, който е центъра на това пророческо слово. Той дойде, за да потвърди завет с Израел за една седмица или седем години. Но по средата на седмицата (70-та седмица) Той ще сложи край на жертвата и на приноса.

Това изявление описва смъртта на Господ Исус, в средата на 70-та седмица. Исус служи само три години и половина и ставайки последната жертва, сложи край на всички жертви и приноси изисквани от закона. Така че Исус изпълни всичко описано от Гавраил, което трябваше да се случи през 70-те седмици (490-те години).

„но Той, като принесе една жертва за греховете, седна завинаги отдясно на Бога; и оттогава насам чака, докато враговете Му се положат за Негово подножие. Защото с един принос Той е усъвършенствал завинаги онези, които се освещават“. – Евреи 10:12-13

„...защото направи това веднъж завинаги, като принесе Себе Си“. – Евреи 7:27б

„Но както е сега, Той се яви веднъж завинаги в завършека и края на вековете, за да отмахне и

анулира греха чрез Своята жертва [на Себе Си]“ – Евреи 7:27 (Разширената Библия (Amplified))

„Но вместо това Той пожертва Себе Си веднъж завинаги, събирайки всички други жертви в пожертването на Себе Си, крайното решение за греха“. – Евреи 7:27 (Посланието (MSG))

Юдеите и религиозните водачи в онези дни не разрешиха на Месията да завърши Своята седмица (70-та седмица), но Го разпънаха. Но в нощта преди Неговата смърт, нощта преди да бъде предаден, Той взе хляб и го разчупи и каза, че това е Неговото тяло разчупено за тях. Исус знаеше, че те ще Го отсекаат. И Той даде останалата половина от Своята седмица на Църквата Си, за да изпълни Неговото дело в Ерусалим.

Деянията на апостолите ни казва, че учениците на Исус останаха в Ерусалим и свидетелстваха там до убиването на Стефан с камъни, три години и половина по-късно.

И така седемдесетата седмица на Данаил беше завършена преди около 2000 години в Ерусалим. Седемдесетата седмица принадлежеше на Месията и на Неговото тяло. През тази седмица беше, когато Той извърши спасение за всеки, който вярва и завинаги спря всички жертви и приноси за грех.

Така че седемдесетата седмица на Данаил не принадлежи на един бъдещ антихрист. Диспенсационната теория е парализирала Църквата в един въображаем страх от нещо, което вече се е случило. Диспенсационната теория е използвала това неправилно тълкуване на Данаил девета глава като основа за есхатология, съсредоточена около голямата скръб, антихриста и грабването. Христос и Неговото славно дело на спасение са били недоловимо заменени от антихриста, отвличайки ни вниманието от завършеното дело на Христос и превръщайки най-славната седмица от историята на човечеството в едно оръжие на страх.

Сега нека да насочим вниманието си към тази мистериозна фигура наречена антихрист.

Глава десета – **Антихрист и голямата скръб**

Библията не говори за личност наречена „антихрист“.

Това може да дойде като шок за мнозина. Господ Исус никога не спомена личност наречена антихрист в своето служение на земята. Йоан в книгата Откровение не споменава антихрист. Нито Павел нито Петър пишат нещо за такава личност.

През вековете религиозните хора са си създали един свой обект и образ на страх. Те комбинират *мерзостта на запустението*, за която говори Исус, Павловия *син на погибелта*, *звяра* в Откровение и числото 666 и си създават образен обект на страх наречен антихриста, който ще управлява по време на така наречената голяма скръб.

Нека да разгледаме тези неща.

Голямата скръб

Много популярни пророци на последното време използват Данаил глава 9-та и неговите 70 седмици, за да докажат своята теория за седемте години на голяма скръб. Както видяхме няма неизпълнен седемгодишен период. Данаил глава девета не може да се използва, за да се прави такава твърдение.

Голямата скръб, която повечето религиозни хора очакват вече е дошла, когато почти 800 000 до 1000 000 юдеи били убити в техния град Ерусалим по най-ужасния начин. Това било изпълнението на *утеснението на Яков*.⁸⁰

Павел пише на солунците и потвърждава думите на Исус в Матей 24:8-11 и на ангел Гавраил в Данаил глава 9, казвайки:

„Защото вие, братя, станяхте подражатели на Божиите църкви в Христос Исус, които са в Юдея, понеже и вие пострадахте по същия начин от своите сънародници, както те – от юдеите, които убиха и Господ Исус, и пророците и прогониха и нас, и на Бога не угаждат, и на всички хора се противопоставят, като ни забраняват да говорим на езичниците, за да се спасят и те. Така те винаги допълват греховете си, но гневът ги постигна окончателно“. – 1 Солунци 2:14-16

⁸⁰ Софония 1:15

Йосиф Флавий, юдеин, който е свидетел на падението на Ерусалим и за ужасните събития, и ужасите на деня, съобщава, че думите не могат да опишат как жените и децата били брутално убивани. Историята свидетелства, че 500 юдеи били хвърляни от стената на града всеки ден от собствените си братя на римляните, които ги разпъвали около града Ерусалим, докато не останали повече дървета в Палестина. Това било брат срещу брат, и домовете били разделени срещу себе си, точно както каза Исус в Матей 24-та глава.

Повече от 80% от нацията били брутално убити от четвъртия звяр – Римската империя, който Данаил вижда в своето видение. Не само че те били убити в града, но много села били заличени от римските войници.

Историците съобщават, че на някои места като Галилея, водата станала червена от кръв и конете на римските войници газели в кръвта, за да убиват юдеите, които влизали във водата, за да избягат.

Нека да погледнем някои извадки от историческия доклад за падението на Ерусалим и неговата голяма скръб, както е записано от Йосиф Флавий през първи век:

„...римляните, поради гнева, който имаха от този опит, не спираха, нито през нощта нито през деня, изгаряйки местата и превръщайки ги в равнини, и разграбвайки добитъка, който беше в страната, и убивайки всичко, което изглеждаше способно да се бие вечно, и отвеждаха слабите хора в робство; така че Галилея цялата се напълни с огън и кръв...“⁸¹

„Но някои от тях си помислиха, че да умрат от собствените си мечове е по-лесно отколкото от морето, и така те се самоубиваха преди да бъдат удавени; въпреки че по-голямата част от тях бяха отнесени от вълните, и разбити на парчета в отвесните скали, до такава степен, че морето беше кърваво дълго време, и крайбрежните части бяха пълни с мъртви тела; защото римляните дойдоха върху тези, които бяха отнесени на брега, и ги унищожиха; и броя на телата, които бяха хвърлени по такъв начин в морето беше четири хиляди и двеста души. Римляните също така превзеха града без опозиция, и напълно го унищожиха“.⁸²

⁸¹ Йосиф Флавий – Войните на юдеите – [Iii: IV: 1]

⁸² Йосиф Флавий – Войните на юдеите – [Iii: ix: 2-4]

„...не мога да не мисля, че това е защото Бог е обрекъл на погибел, като един осквернен град, и е решил да очисти светилището си чрез огън, ...“⁸³

„...и когато щяха да бъдат взети, те бяха принудени да се защитават от страх да не бъдат наказани; тъй като след като са се борили, те си мислели, че е твърде късно да правят някакви молби за милост; така че те първо бяха бити, и след това бяха мъчени с всякакви видове мъчения, преди да умрат, а след това бяха разпънати пред стената на града. Тази отвратителна процедура накара Тит силно да ги съжалява, докато те хващали всеки ден по петстотин юдеи;“⁸⁴

„По този начин нещастията на Ерусалим ставаха все по-лоши и по-лоши всеки ден, а бунтарите все още бяха доста ядосани от бедствията, дори докато гладът ги измъчваше, след като беше измъчвал народа. И наистина множеството трупове, които лежах на купчини един върху друг беше ужасна гледка, и доведе до заразна воня, която пречеше на тези, които атакуваха извън града, и се сражаваха с врага:“⁸⁵

„...Един фалшив пророк беше причината за унищожението на тези хора, който беше направил публична прокламация в града в същия този ден, че Бог им заповядва да отидат в храма, и че там ще получат чудотворните белези на своето избавление. След това имаше много лъжепророци подучени от тираните, за да изиграят хората, които им донесоха това, че трябва да чакат за избавление от Бог; и това беше, за да им попречи да избягат, и да могат да бъдат повече ободрени отколкото да се страхуват и да се грижат за такива надежди...“⁸⁶

⁸³ Йосиф Флавий – Войните на юдеите – [Iv: v: 1-4]

⁸⁴ Йосиф Флавий – Войните на юдеите – [V: hi: 1-2]

⁸⁵ Йосиф Флавий – Войните на юдеите – [Vi: i: 1]

⁸⁶ Йосиф Флавий – Войните на юдеите – [Vi: v: 1-2]

Не е съвпадение, че тези събития се случват в рамките на едно поколение от пророчеството на Исус за падението на Ерусалим и Неговото послание за Царството чрез притчите.

„...Злосторниците лошо ще погуби, а лозето ще даде под наем на други лозари, които ще му дават плодовете на времето им“. – Матей 21:41

„А царят се разгневи, изпрати войските си и погуби онези убийци, и изгори града им“. – Матей 22:7

„Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение. Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците... ..Ето, вашият дом ви се оставя пуст“. – Матей 23:36-38

„Истина ви казвам: това поколение няма да премине, докато не се сбъдне всичко това“. – Матей 24:34

Нехуманното убиване на милиони юдеи от Хитлер в Европа не може да се сравни с интензитета на скръбта през 70-та г. сл. Хр., когато Ерусалим с повечето му хора, храма, първосвещеника и целия левитски ред били унищожени и заровени под земята.

„ ... но за всичко останало от стената, тя беше толкова напълно изравнена със земята от тези, които я окопаха до основата, че не остана нищо, което да накара идващите след това да вярват, че някога е била обитавана“. – Йосиф Флавий – Войните на юдеите.

Антихрист

Йоан е единствения апостол, който пише за антихрист. По тази причина, трябва да прочетем и да вземем под внимание това, което той казва. Следните интересни заключения са направени от изучаване на писанията на Йоан:

1. Първо, антихрист **не е човек** някъде в бъдещето.

„Дечица, последно време е; и както сте чули, че идва Антихрист, така и сега са се явили много антихристи; от това знаем, че е последно време. От нас излязоха, но не бяха от нас; защото, ако бяха от

нас, щяха да останат с нас; но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас“. – 1 Йоан 2:18-19

Йоан нарича незрелите в Църквата дечица. Той им обяснява, че това е било последния час и че много антихристи вече са присъствали. В този контекст, антихристите били онези, които са излезли отсрещ тях и са се обърнали срещу Христос. Те са описани като антихрист.

2. Този, който отрича Бащата и Сина е антихрист.

„Кой е лъжецът, ако не този, който отрича, че Исус е Христос? Той е антихристът, който отрича Бащата и Сина. Всеки, който отрича Сина, няма и Бащата; а който изповядва Сина, има и Бащата. – 1 Йоан 2:22-23

Вярването само в Бащата, без да се признава Сина, е описано като антихрист. По същество, този лъжлив дух не само отрича Сина, но също така и като естествена последица от това и синовството на всички вярващи. Исус каза, че няма друг път към Татко освен чрез Него.

3. Трето, антихрист **е дух**, който не изповядва, че Христос е дошъл в плът.

*„а всеки **дух**, който не изповядва, че Исус Христос е дошъл в плът, не е от Бога; и това е духът на Антихриста, за когото сте чули, че идва, и сега вече е в света“.* – 1 Йоан 4:3

Да се вярва в Исус само като исторически религиозен водач или в Неговите плътски атрибути, без да се разпознава, че Той е Христос (Помазаника), също квалифицира някого за антихрист.

4. Четвърто, антихрист е измамник.

*„Защото много измамници излязоха в света, които не изповядват идването на Исус Христос в плът. **Такъв е измамник и антихрист“.** – 2 Йоан 1:7*

Много е ясно от тези новозаветни писания, че антихриста е лъжлив и измамлив дух, който намира своя израз в множество хора, вече изявени във времето на апостол Йоан.

Не съм открил никакво доказателство в Библията за един отделен човек да управлява света като бъдещ антихрист. Нито пък вярвам, че това е бил някой човек в историята. Нито цезар Нерон, нито папата, както предполагат някои. Въпреки че е възможно някои хора в историята да се оперирали чрез този дух.

Антихриста е по-близо и по-опасен отколкото това, което сме карани да вярваме. Този дух се проявява в религиозния ум и посред събранието на домочадието на вярата. Той се изкарва като последовател на Исус, но работи активно срещу истината и присъствието на Христос. Този дух мрази и се страхува от факта, че Христос е дошъл в плът и все още идва в плът чрез Своето тяло, Църквата, и накрая ще дойде в Своето славно явяване.

Когато Исус дойде на земята, Той беше обявен за Христос, Сина на живия Бог. Когато Исус, Христос, напусна земята при Своето възнесение, Той, като Глава напусна, но тялото на Христос остана на земята. В нощта когато беше предаден Той взе хляб и заяви: „Това е Моето тяло дадено за вас...“

Този дух на антихрист действа по много начини. Той не оспорва факта, че Исус е дошъл, понеже той не е анти-Исус, но е анти-Христос. Това, което плаши и паникьосва този дух е факта, че Исус е Христос, който дойде в плътта и понастоящем е телесно представян на земята чрез Църквата, тялото на Христос.

Духа на антихрист представлява една далеч по-опасна реалност от измисления, странен, футуристичен антихрист, който изкарват религиозните хора.

Павел и човека на греха

Мнозина допускат, че апостол Павел сочи към антихриста, стоящ в храма в Ерусалим, когато пише на солунците. Когато Павел пише за сина на погибелта във 2 Солунци 2:8, той не използва гръцката дума „хиерон“, която е използвана в Новия завет, за да се опише буквалното свято място в храма. Вместо това той използва гръцката дума „наос“, която описва Църквата като свящото събрание и храма на Святия Дух.⁸⁷

По пътя Си към кръста, Исус каза на религиозните водачи: „разрушете този храм и за три дни аз ще го съградя“. ⁸⁸ Апостол Йоан обяснява, че Исус говореше за Собственото Си тяло като храма.⁸⁹ След

⁸⁷ 2 Солунци 2:4

⁸⁸ Йоан 2:19

⁸⁹ Йоан 2:21

кръста Църквата стана Неговото тяло, възстановения храм и Дома на Татко съставен от много обиталища. Павел заявява, че вярващите са храма [наос] на Бог.⁹⁰

Нека да погледнем отблизо 2 Солунци 2:3-8:

„Никой да не ви подмами по никакъв начин; защото това няма да дойде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта, който се противи и се превъздига над всичко, което се нарича Бог или на което се отдава поклонение, така че той като Бог да седне в Божия храм, като представя себе си за Бог.

Не помните ли, че ви казах това, когато бях още при вас? И сега знаете онова, което го възпира, за да се открие той в своето си време. Защото тайната на беззаконието вече действа, но не се открива само докато не се отдръпне Онзи, който сега я възпира;

и тогава ще се открие беззаконният, когото Господ Исус ще премахне с дъха на устата Си и ще унищожи с явлението на пришествието Си,“ – 2 Солунци 2:3-8

„Отстъплението“ не е тайното грабване на Църквата преди идването на антихриста. Това „отпадане“ е гръцката дума: „апостасиа“ и тя описва отстъпничество и измяна на истината. Тя сочи към неточност и грешка, които първо ще дойдат. Този човек на греха и син на погибелта, е зрял корпоративен израз на едно фалшиво и разрушително измерение сред истинската Църква. Това е една фалшификация, която ще бъде изобличена. Но има нещо, което задържа изобличаването на този човек на греха. Преди да дискутираме какво задържа разкриването на този беззаконник, нека да погледнем какви са последствията на неговото разкриване.

Гръцката дума за „разкриване“ е: „апокалипсис“ и означава да открия, изложя или разкрива. Когато истината е разкрита, открита или изложена, тя идва в сила и ни освобождава. Но когато лъжа или измама е разкрита тя губи силата си.

Нещото, което пази лъжата и ѝ дава управление е липсата на знание или невежество. Когато истината дойде в ума на лъжата, тя открива, разкрива и детронира лъжата и измамата.

Има една фалшива Църква, която изглежда като истинската Църква и говори велики неща. Тя е корпоративен човек на греха и

⁹⁰ 1 Коринтяни 3:16; 2 Коринтяни 16:16

син на измама. Истинската Църква е корпоративния Божий син и тялото на Христос. Павел нарича сина на греха тайна, която по онова време вече е действала до времето когато ще бъде разкрита.

В притчата за сеяча този принцип е изложен и отстраняването е ясно обяснено. Когато работниците попитаха сеяча дали могат да изнесат фалшивото жито (плевелите) отсрещ истинската реколта, сеяча отговори:

„Не искам; да не би като плевите плевелите, да изскубете заедно с тях и пшеницата. Оставете да растат и двете заедно до жетва. А във време на жетва ще кажа на жетварите...“ – Матей 13:29-30а

Времето на узряване на житото е наречено време за жътва. Това също е времето, в което и плевелите узряват. В това време Бог изпраща посланиците Си, за да махнат от Царството Му всички, които съблазняват и вършат беззаконие.

Бог през вековете е отделял плътта от Духа във времето на жътва или зрялост. В дома на Авраам имаше две жени, робинята Агар, която произведе за плътта и Сара, която произведе обещанието според Духа. Исмаил и Исаак пораснаха в един и същ дом. Когато дойде времето на зрялостта, Бог заповяда на Авраам да отпрати слугинята и сина ѝ.

Павел заявява, че тайната на беззаконието вече работи само докато това, което я възпира не се махне отсрещ. Аз вярвам, че невежеството трябва да се махне. Невежеството пази лъжата да не бъде изложена. Но когато е махнато фалшивото ще бъде открито и поразено. Павел повтаря Словата на Исус в Матей 13, когато Той каза:

„Тогавга праведните ще блеснат като слънцето в Царството на своя Баща“⁹¹

В този апостолски сезон също така, Бог изпраща ангелите Си (посланиците), Своя апостолски глас и когато истината идва посред Неговото Царство, тя излага сина на измамата и разчупва силата му.

⁹¹ Матей 13:43

Глава единадесета – *Денят на Господа*

Скръбта и трудностите на Израел винаги са били резултат от тяхното непокорство, което е канило праведния Божий съд. През целия Стар завет пророците са обявявали идването на Деня на Господа. Пророците са вярвали, че Той ще дойде в съд и в сила.

Този съд е метафорично описан в Стария завет като Неговото идване в, или с облаците. Повечето пророци предупредиха Израел за приближаващия Ден на Господа. Пророк Йоил, който вероятно е живял около 800 г. пр. Хр. в Юда го описва както следва:

„Надуйте рог в Сион и дайте тревога на светия Мухълм! Нека се разтреперят всички жители на земята, защото идва Денят на ГОСПОДА, защото е близо – ден на тъмнина и мрак, ден на облаци и гъста тъмнина. Като зората се разпростира по планините голям и силен народ. Като него не е имало от века и след него няма повече да има за годините на много поколения“. – Йоил 2:1-2

Бог използва народите, и предимно езическите народи, за да извършва Своя съд над злите и безбожни народи. Той ги нарича Своя армия или Своя слуги. Цар Кир, езически цар, е наречен Негов слуга и Негов помазаник:

„Така казва ГОСПОД на Своя помазаник, на Кир, когото хванах за десницата, за да покоря народи пред него; и ще разпаша слабните на царе, за да отворя пред него врати и портите няма да се затворят“: – Исаия 45:1⁹²

Деня на Господа има две последици: Възнаграждение и спасение за тези, които се покоряват, но отмъщение и запустяване за непокорните. Това по-често е познато като праведния съд на Бога.

Когато славното присъствие на Господа се движеше с Израел от Египет то беше във формата на облак. Това славно присъствие носеше светлина за Израел и осъждане и унищожение за египтяните. Господ ходеше пред тях в облак през деня и огнен стълб през нощта.⁹³

„и дойде между египетското войнство и израилевото войнство; на едните беше тъмен облак, а на другите

⁹² Исаия 44:28

⁹³ Изход 13:21

светеше през нощта, така че едните не се приближиха до другите през цялата нощ“. – Изход 14:20

Давид описва своето избавление от всичките си врагове като Господ идващ в облаци, и пише следните песни за това:

„Той сведе и небесата и слезе и мрак беше под краката Му. Възседна на херувим и долетя, и се яви на крилете на вятъра. Направи от мрака шатри около Себе Си, насъбраните води, гъсти небесни облаци. От блясъка пред Него се разпалиха огнени възлени“. – 2 Царе 22:10-13⁹⁴

„Облаци и мрак са около Него, правда и правосъдие са основата на престола Му. Огън върви пред Него и изгаря противниците Му отвсякъде. Светкавиците Му осветляват света. Земята видя и потрепери. Планините се топят като восък от присъствието на ГОСПОДА, от присъствието на Господа на цялата земя“. – Псалм 97:2-5

„който гради превъзвишените Си заселища във водите {Имат се пред вид водите, които съгласно древната представа са били над небосвода, вж. Бит. 1:7; от тях вали дъжд, вж. ст. 13.}, който прави облаци Своя колесница, който се носи на крилете на вятъра,“ – Псалм 104:3

Това е метафоричен начин на говорене. Господ не се е виждал буквално върху крилете на вятъра или в облаци. Целият еврейски език е пълен с тези изрази, богати по значение. Пророците също така редовно използват метафоричен език, за да предадат посланието от Бог.

Еремия написа относно съда на Израел:

„Ето, като облаци ще се издигне и като вихрушка — колесниците му; конете му са по-бързи от орли. Горко ни, защото сме опустошени! Измий сърцето си от зло, Ерусалиме, за да се спасиш! Докога ще стоят в теб злите ти помисли?“ – Еремия 4:13-14

⁹⁴ Псалм 18:9-12

Езекиил пророкува, че Денят на Господа е ден на облаци и времето на езичниците:

„Защото е близо денят; да, близо е Денят на ГОСПОДА, ден облачен — той ще бъде времето на езичниците“. – Езекиил 30:3

Пророк Наум заявява:

*„ГОСПОД е дълготърпелив и велик в сила и никак няма да изкара невинен виновния. ГОСПОД — пътят Му е във вихрушка и буря и **облаците** са праха на краката Му“. – Наум 1:3*

Пророк Софония пише:

„Ден на ярост е онзи ден, ден на скръб и утеснение, ден на опустошение и запустение, ден на тъмнина и мрак, ден на облак и гъста мъгла,“ – Софония 1:15

Виждаме, че Бог използва езичниците, за да извършат съдбите Му в Деня на Господа. Този ден е описан като ден на облаци. В Стария завет Бог използва асирийците, египтяните и вавилонците, за да съди Своите хора. Пророците описват Деня на Господа като идващ облак. Всички тези Старозаветни пророчески слова имаха своето буквално изпълнение в историята на Израел.

Великият ден на Господа

Всички тези исторически случки също така сочат към Великия ден на Господа, който все още е в бъдещето. В това време Самият Господ ще дойде в Своята сила и ще донесе краен съд и спасение за Израел. Тези Писания са споменати като Месиански пророчества.

Но Илия трябва да дойде първо преди Месията да се появи и ще дойде великият Ден на Господа. Пророците Исая и Малахия са тези, които дават повече детайли както за времето на Господното идване така и за Неговия ден.

„Ето, Аз ви изпращам пророк Илия, преди да дойде великият и страшен Ден на ГОСПОДА“. – Малахия 4:5

Йоан Кръстител кръщаваше и предупреждаваше хората да не бягат от идващия ден на Господния гняв, но да се покаят и да се кръстят.⁹⁵

⁹⁵ Матей 3:7

Исус им каза, че Илия вече е дошъл и че те го отхвърлиха. Той говореше за Йоан Кръстител.⁹⁶

Фарисеите, садукееите, книжниците и първосвещеника знаеха за Великия ден на Господа. Всъщност, Ирод и всичките религиозни водачи на Израел бяха добре осведомени за идването на Великия ден на Господа. Тя вярваха, че Месията ще дойде и ще управлява Израел от престола на Давид в Ерусалим. Това идване на Господа с облаци щеше да донесе последния Ден на Господния съд над Неговите врагове, и тези, които се съпротивяват и отхвърлят Неговото управление. Те всички очакваха Илия да дойде преди Деня на Господа и явяването на Месията.

Обаче, те си имаха собствените очаквания и тълкувание относно пророческите декларации. Ние знаем днес, че те пропуснаха Месията и бях осъдени в Неговия Гняв. Исус каза, че те бяха измамани поради закоравелите си сърца, направените от човек традиции и страстното им желание за почитта, която идва от хората.

Можем да попитаме: Защо не Го разпознаха те? Те бяха заслепени от собствения си дневен ред и закоравели сърца.

В процеса, те отхвърлиха Главния краеъгълен камък.⁹⁷ Като наемници на Лозето (Царството) те убиха Наследника и Сина, Исус Христос.⁹⁸

Религиозните водачи на Израел станаха Неговите врагове, а не грешниците или римляните. Той дойде в смирение яздещ магаре. Те искаха и очакваха Неговото явяване да бъде на бял кон и с политическа сила. Тяхното тълкуване за Него беше съсредоточено върху човека, а не съсредоточено върху Христос. По тази причина Той не отговори на техните очаквания и гладни за власт умове. Те не успяха да разберат пророчеството относно страдащия слуга на Господа.⁹⁹

Въпреки че Йоан Кръстител ги предупреди за гнева, който идваше, те не се покаяха. Бравата беше при корена, за да ги махне, ако нямаше плод на покаяние.

Йоан им каза, че Един по-велик от него самия носи отвяването на житото и огъня в ръката Си и ще очисти гумното Си изцяло и че Той ще изгори всичката плява с огън.¹⁰⁰ Йоан Кръстител потвърди пророчеството на Малахия относно този ден на огън.

„Защото, ето, идва Денят, който ще гори като пещ; и всички горделиви и всички, които постъпват

⁹⁶ Матей 11:14

⁹⁷ 1 Петрово 2:7

⁹⁸ Матей 21:39

⁹⁹ Исаия 53:11

¹⁰⁰ Матей 3:12

безбожно, ще бъдат плява и идващият ден ще ги изгори, казва ГОСПОД на Войнствата, така че няма да им остави нито корен, нито клонче“. – Малахия 4:1

„Ето, Аз ви изпращам пророк Илия, преди да дойде великият и страшен Ден на ГОСПОДА“. – Малахия 4:5

Идването на Господа в облаците

Писанията винаги свързват идването на Господа в облаците с Деня на Господа, както видяхме от пророците. Религиозните водачи, които имаха голямо познание върху старозаветните писания много се съблазниха от отговора на Исус при Неговия процес:

„Но Исус мълчеше. Първосвещеникът Му каза: Заклевам Те в живия Бог да ни кажеш Ти ли си Христос, Божият Син? Исус му каза: Ти каза. Но казвам ви, отсега нататък ще видите Човешкия Син седящ отдясно на Силата **и идещ на небесните облаци**. Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Той богохулства! Каква нужда имаме вече от свидетели? Ето, сега чухме богохулството. Вие какво мислите?“ – Матей 26:63-65

Исус направи три важни изявления в Своя отговор на първосвещеника:

- ❖ Аз съм Христос, Божия Син;
- ❖ Ще Ме видите седящ от дясната страна на Татко в сила; и
- ❖ Ще Ме видите идващ на небесните облаци.

Исус направи подобни изявления към Своите ученици в книгата на Матей:

„Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Своя Баща със Своите ангели; и тогава ще отплати на всекиго според делата му. Истина ви казвам: има някои от стоящите тук, които никак няма да вкусят смърт, докато не видят Човешкия Син, идещ в царството Си“. – Матей 16:27-28

„Тогава ще се яви на небето знамението на Човешкия Син; и тогава ще заплачат всички земни племена, като видят Човешкия Син, идващ на небесните облаци със сила и голяма слава“. – Матей 24:30

Исус не говори за някакво далечно бъдеще събитие през 21-ви век. Той използва, библиейски, пророчески език, за да опише Деня на Господа, който щеше да дойде в тяхното поколение.

Някои хора вярват, че Деня на Господа дойде с изливането на Светия Дух в Деяния, глава втора. Но апостол Павел предупреждава:

„да не се разколебавате лесно от здравия разум, нито да се смущавате – било от дух, било от слово, било от писмо, уж от нас изпратено – като че ли вече е настанал Денят на Господа. Никой да не ви подмами по никакъв начин; защото това няма да дойде, докато първо не дойде отстъплението,...“ – 2 Солунци 2:2-3а

Така че този Ден на Господа (Христос) още не беше дошъл когато Павел написа писмото си до солунците. Той може да бъде напълно проявен единствено в разрушението на Ерусалим и на храма през 70 г. сл. Хр.

Матей глава 24

Когато учениците чуха изявленията на Исус относно храма, и за това зло поколение,¹⁰¹ те дойдоха при Него и попитаха кога ще се случат тези неща, за които Той говори:

„И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и Му казаха: Кажу ни кога ще бъде това. И какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на света (века)?“ – Матей 24:3

Тук Исус отнася техния въпрос към следните неща:

- ❖ Осъждането върху Ерусалим;
- ❖ Идването на Човешкия Син;
- ❖ Падението на Храма и;
- ❖ Края на този век.

В Матей глава 23, Исус обявява съд върху религиозните лидери по Неговото време:

„Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение“. – Матей 23:36

¹⁰¹ Матей 23:32-39

Това изявление беше потвърдено в края на разговора на Елеонския хълм:

„Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение“. – Матей 24:36

Пророчеството съдържащо се в Матей 24 щеше да бъде изпълнено в това поколение. Нито едно от нещата, за които говори Исус не остана неизпълнени през четиридесетте години след Кръста на Исус, до падението на Ерусалим през 70 г. сл. Хр. Това беше последното поколение на този век.

Откровението

Книгата Откровение е написана около 68 г. сл. Хр. по време на управлението на тиранина, Нерон цезар. Тя има за тема скорошното идване на Господа с облак и Деня на Господа.

Повечето изтъкнати теолози са съгласни, че Откровението за Христос на Йоан се отнася за предстоящото идване на Господ Исус Христос. Всъщност книгата Откровение е съдебен процес срещу юдейския народ нарушаващ завета, обявявайки четирите седемкратни клетви описани в Левит 26.¹⁰²

При написването на видението са оставали само две години преди края на този век, падението на Ерусалим и неговото запустяване. Следователно посланието на Откровението беше неотложно и повтаря повече от десет пъти, че времето е кратко и е близо и че нещата ще се случат бързо.¹⁰³

„Ето, идва с облаците; и ще Го види всяко око, и онези, които Го прободоха; и всички земни племена ще заридаят заради Него. Да, амин“. – Откровение 1:7

Това Писание заявява, че всички земни племена (ге – термин често използван за Палестина, заета от Израел) ще Го видят да идва с облаците, **дори тези, които Го прободоха**. И те ще заплачат за Него.

Апостолите обвиняваха религиозните и невярващите юдеи затова, че убиха и разпънаха Господа чрез ръцете на римляните. Апостол Петър каза:

¹⁰² 1) Левит 26:18; 2) Левит 26:21; 3) Левит 26:24; 4) Левит 26:28;

¹⁰³ Откровение 1:1; Откровение 1:3; Откровение 2:5; Откровение 2:16; Откровение 3:11; Откровение 22:6; Откровение 22:7; Откровение 22:10; Откровение 22:12; Откровение 22:20.

*„Него, предаден според определената Божия воля и предузнание, **вие** разпънахте и убихте **чрез ръцете на беззаконници**,“ – Деяния 2:23*

„И така, нека добре знае целият Израилев дом, че този Исус, когото вие разпънахте, Него Бог е направил и Господ, и Христос“ – Деяния 2:36

„А Петър, като видя това, каза на народа: Израилтяни, защо се чудите на това? ...вие предадохте и от когото се отрекохте пред Пилат, когато той беше решил да Го пусне. ...Но вие се отрекохте от Святия и Праведния и като поискахте да ви се пусне един убиец, убихте Княза на живота. Но Бог Го възкреси от мъртвите, на което ние сме свидетели.“ – Деяния 3:12а, 13б-15

Тогаваша Петър, изпълнен със Святия Дух, им каза: „Началници народни и старейшини ...нека да знаете всички вие и целият народ Израил, че в Името на Исус Христос Назарянина, когото вие разпънахте, когото Бог възкреси от мъртвите“ – Деяния 4:8, 10а

„А Петър и апостолите в отговор казаха: На нас подобава да се покоряваме повече на Бога, отколкото на хората. Бог на бащите ни възкреси Исус, когото вие убихте, като Го приковахте на дърво“ – Деяния 5:30

Стефан заявява:

„Коравовратни и с необрязано сърце и уши! Вие винаги се противите на Святия Дух; както бащите ви, така и вие. Кого от пророците не гониха бащите ви? А още и избиха онези, които предизвестиха за идването на Праведника, на когото вие сега станяхте предатели и убийци“ – Деяния 7:51

Самият Исус обвини юдейските водачи, че ще убият Божия Син и ще запълнят мярката на тяхното осъждане.

„с което свидетелствате за себе си, че сте синове на онези, които избиха пророците. Допълнете и вие мярката на бащите си. Змии! Рожби на усойница! Как ще избегнете осъждането на пъкъл?“

Затова, ето, аз изпращам до вас пророци, мъдреци и книжници: едни от тях ще убиете и ще разпънете, други от тях ще биете в синагогите си и ще гоните от град в град, за да дойде върху вас всичката праведна кръв, пролята на земята – от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахиевия син, когото убихте между храма и олтара.

Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение. Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до теб! Колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте! Ето, вашият дом ви се оставя пуст“. – Матей 23:31

И така списъка продължава и продължава...

Без съмнение това зло, религиозно, невярващо поколение уби и прободе Месията. По време на това поколение беше, когато дървото беше отсечено, плявата изгорена, храма унищожен и града изгорен с огън.

Разрушаването на Ерусалим и на храма през 70 г. сл. Хр. е било без съмнение идването в облак на Господа, и великия ден на отмъщението на Господа. Това започва с Неговата смърт, погребение и възкресение. Той осъди злия, и донесе вечно спасение. Беше коронясан за Цар на царете от Баща Си и седна от дясната страна на Силата на престола на Давид.¹⁰⁴ После Той дойде с голяма власт и сила, за да осъди отстъпилия Израел през 70 г. сл. Хр., както предсказа на Своите ученици, на юдеите и на първосвещеника.

Юдейския историк, Йосиф Флавий дава графично описание на това ужасно време. Той пише няколко тома като свидетел на Божия съд над Ерусалим и Израел. Лозето (Царството) беше поверено на друг Народ, Църквата, който ще дава плода му. То никога повече няма да бъде отнето.¹⁰⁵

Физическото завръщане на Господа

Да, Господ ще се върне на земята отново както Той каза, но не като крадец в нощта или като в дните на Ной, защото това вече се е случило през 70 г. сл. Хр., когато Той дошъл като потоп, в облаци и

¹⁰⁴ Псалм 110; Деяния 2:30

¹⁰⁵ Матей 21:43

Апостолска есхатология

гъста тъмнина и разрушил грешния религиозен народ нарушил завета и донесъл край на века на Закона и Пророците. Той изгорил града им, Ерусалим, чрез римската армия, но запазил и оставил Църквата, точно както Той се моли:

„Не се моля да ги вземеш от света, а да ги пазиш от лукавия“. – Йоан 17:15

Глава дванадесета – **Битката при Армагедон**

Разположена почти в средата на книгата Откровение е мистериозната битка при Армагедон. За да разберем реалността на тази голяма битка, трябва да можем да тълкуваме системата от символи в Откровението на Йоан.

Средства за тълкуване

Ключа за разбиране на Откровението, е да забележим формата, в която то е било освободено и представено на Йоан.

„Откровението на Исус Христос, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което скоро трябва да стане, и изпрати и го извести чрез ангела Си на Своя слуга Йоан,“ – Откровение 1:1

Думата „показа“ в гръцкия буквално означава да донесе на ползрението или да разкрия чрез символи. Тези символи трябва да бъдат декодирани точно, за да се разбере тайната на Видението. Следователно има някои важни понятия, които трябва да знаем, за да разберем и тълкуваме записаните събития.

Система от символизъм

Символите използвани в Откровение са добре установени в Стария завет. Това е част от система на символизъм, която пророците използваха, за да предават посланията си. Това е важен ключ, когато разглеждаме тайното събитие наречено „Битката при Армагедон“. Невежеството или пренебрегването на този много важен факт отваря вратата за широка, небиблейска спекулация. Много филми за последното време, произлизат от спекулативно и небиблейско тълкуване от така наречени пророци.

Известният и уважаван теолог Алберт Барнс, в своето изложение на Откровението точно заявява:

*„...метода на разкриването им е бил **главно** чрез символи“. – Алберт Барнс – Изложение на Откровението.*

Използването на символи ни е много добре познато днес. Златния медал даден на един атлет означава, че той е спечелил своето състезание. Златния медал предава история на победа. Никой няма

да посмее да промени значението или да даде свое собствено тълкувание на този символ.

Друг добър пример се намира в книгата на Данаил, където във видение той вижда четири звяра да излизат от морето. Четирите звяра представляват четири земни царства, които идват от езическите народи на земята.

„Данаил проговори и каза: Видях във видението си през нощта, и ето, четирите небесни ветрища се спуснаха върху голямото море. И четири големи звяра се надигнаха от морето, различни един от друг“. – Данаил 7:2-3

Данаил не спекулира или да гадае значението на видението, посланика му казва тълкуванието.

„Приблжих до един от стоящите и го помолих да разбере достоверно истината за всичко това. И той ми каза и ми даде да разбере тълкуванието на тези неща. Тези големи зверове, които са четири, са четирима царе, които ще се издигат от земята“. – Данаил 7:16-17

Апостол Петър ни предупреждава да не спекулираме или да даваме свое собствено тълкувание на пророчество:

„И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в Писанието не става от собствено разяснение, защото никога не е идвало пророчество по волята на човека, а (светите) Божии хора са говорили, движени от Светия Дух“. – 2 Петрово 1:20-21

Понеже Святия Дух е бил източника на цялото пророчество, ние не можем да разчитаме на нашето въображение да тълкуваме тези пророчества.

Исус ни предупреди в Откровение:

„Аз свидетелствам на всекиго, който слуша думите на пророчеството на тази книга: ако някой прибави нещо към тях, Бог ще прибави върху него язвите, написани в тази книга. И ако някой отнеме от думите на книгата на това пророчество, Бог ще му отнеме дела от дървото на живота и от светия град, за които е писано в тази книга“. – Откровение 22:18

Писанието тълкува Писанието

По принцип, Писанието трябва да тълкува Писанието когато изследваме тайните на Божието Слово. Самия Исус и апостолите постоянно използват този метод. Те потвърждават това, което казваха с пророческите слова на Стария завет.

„Защото всичко, което е било писано отпреди, е било писано за наше поучение, за да можем ние чрез търпението и утехата на Писанията да имаме надежда“. – Римляни 15:4

„А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка:“ – Матей 2:5

Игнорирайки този принцип нашето разбиране ще бъде замърсено от собствените ни страхове и вярвания.

Откровението е написано (68 г. сл. Хр.) за Църквата от първи век в Мала Азия, която разбирала Стария завет и неговите символи. Те разбирали символичния език на Откровение и така агнето не било едно буквално агне с четири крака, но сочело към Исус, Божието Агне, което било убито заради греха на света.

Ако римските преследвачи прочетат Откровението, те няма да разберат символите съдържащи се в него, защото те са нямали достъп до Стария завет. По същия начин, ако искаме да разберем Армагедон в Откровението, ние трябва да отидем в Писанията, за да открием истинското му значение.

Времева рамка

Освен разбирането на библейския символизъм на Откровението, остава още един важен ключ, който е времевата рамка на Откровението. Не всичко показано на Йоан беше в бъдещето. Инструкцията на Исус беше ясна:

*„Напиши това, което си **видял**, и това, което **е**, и това, което **ще бъде** след това“. – Откровение 1:19*

Видението включва неща от миналото, настоящето и бъдещето. Когато Йоан видя и записа видението, нещата, които бяха бъдеще за него, не бяха всичките в далечното бъдеще. Това, което беше бъдеще за него не е непременно бъдеще за нас днес. Ангела продължи да споменава, че нещата са надвиснали. *Бързо, скоро и приближили,*

бяха някои от термините, използвани от ангела, донасящ до вниманието му спешността и близостта на видението.

„Блажен този, който чете, и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него, защото времето е близо“. – Откровение 1:3

„Каза ми още: Не запечатвай думите на пророчеството на тази книга, защото времето е близо“. – Откровение 22:10

Произхода на Армагедон

Думата *Армагедон* не се намира в Стария завет и е спомената само веднъж в Новия завет.

„...Ето, идвам като крадец. Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледат неговия срам. – И ги събра на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон“. – Откровение 16:15-16

Битката при Армагедон е неразделна част от поученията за последното време на тези, които се придържат към диспенсационното гледище. Поучавано е, че след грабването на Църквата в небето, злите нации ще се съберат около Ерусалим. Нации като Китай, Русия и други предполагаеми *антихристички* нации. В тези учения, Ерусалим и Близкия Изток ще бъдат географското място, където ще се случи тази последна битка.

Поради това буквално тълкуване, се е вярвало, че тази битка ще се води на коне и с древни оръжия, което ще причини кръвта от убитите да стигне до юздите на конете, на разстояние от много мили в равнините извън Ерусалим.

За да се постигне това буквално, кръвта ще трябва да напълни цялата долина от планината Кармил до Средиземно море. Покрай река Кисон през долината Магедон и Езраел до реката Йордан. След това тече на юг, през полето на река Йордан, и след това през Мъртво море. Накрая, тя би трябвало да тече напред през долината на пустинята Цин, покрай Кадис-Варни в Синайския полуостров! Освен това, много по-малко кръв се пролива в съвременните начини на воюване, отколкото в дните на мечовете и копията.

„Това е абсурдно, и напълно невъзможно! Дори и гърлата на всички земни жители и коне да бъдат

*прерязани, ПРОСТО НЯМА ДОСТАТЪЧНО КРЪВ! –
Кели Варнър*

Когато новинарската медия съобщава за събития като, звезди и планети нареждащи се в редица, за метеори движещи се в посоката на земята, за сриване на компютърните системи, (Y2K) затопляне на земята, цунамита, наводнения и други бедствия, това се тълкува, че Армагедон е близо. Според диспенсационното учение това също означава, че *антихриста* и *голямата скръб* трябва да са близо.

Аз вярвам, че най-добрия сезон за Църквата предстои. С Бог най-доброто вино винаги се пази за края. Това не е сезона да се евакуираме от земята, но да нахлуем в нея с Евангелието на Божието Царство.

*„Защото злодеите ще бъдат отсечени, а онези, които
чакат ГОСПОДА, те ще наследят земята“. – Псалм
37:9*

С това в ума нека да погледнем отблизо думата *Армагедон*. Думата е съставена от две думи. *Армагедон* се превежда от една еврейска дума, която означава: „хълма или планината Магедон;“ (*Конкорданса на Сторнг*)

АР е: „планина или планинска верига“ а МАГЕДОН означава: „предварително определена среща, място на тълпи или множества“.

Прибавянето на планина към името на града наречен Магедон, взема буквално и географско място и го издига до друго измерение. Запомнете, че няма географска, планина Магедон на тази планета. Това трябва да бъде гледано като символично име, посочващо символична и духовна битка. Армагедон в Откровение разкрива една голяма духовна битка. Тя взема своя символизъм от битките, които са се водили при Магедон в Стария завет.

Планините като царства

Из целия Стар завет планините са били места, където са се случвали духовни срещи. Мойсей срещна Бог на планината Синай и получи закона и модела за скинията. Илия предизвика пророците на Ваал на планината Кармил. Авраам занесе сина си Исаак на планината Мория, за да го пожертва там както Господ му беше заповядал. Цар Давид също занесе ковчега на завета на планината Сион.

В Новия завет Исус занесе трима от учениците Си на място, което днес се нарича Планината на Преображението. Там Той се промени пред очите им и дрехите Му започнаха да светят като слънцето и

говори с Мойсей и Илия.¹⁰⁶ Също така беше на място наречено Голгота, (мястото на черепа) извън града Ерусалим, където Той беше разпънат.

Апостол Йоан на остров Патмос беше занесен в Духа на една много висока планина, за да види града украсен като Булка, Жената на Агнето.¹⁰⁷

В Писанията, планините са позиции, които са издигнати или небесни, където Бог среща човешките дела, и човека среща Божиите дела.

Планините в Библията са също така метафори за царства. Това може да бъде видяно в съня на вавилонския цар, който Данаил изтълкува. В съня на цар Навуходоносор, той видя един камък идващ от една висока планина, без помощта на човешка ръка, унищожаваш образа.¹⁰⁸ Самият камък стана планина и изпълни земята. Бог даде на Данаил тълкуванието на съня. Камъка, който стана планина е Божието Царство, което ще бъде установено на земята и то ще изпълни цялата земя. Това царство ще бъде дадено на светиите на Всевишния и никога няма да им бъде отнето.¹⁰⁹

Този принцип също се прилага в Исая втора глава, когато се говори за дома на Господа като за планина:

„В последните дни хълмът на дома ГОСПОДЕН ще се утвърди на върха на планините и ще се възвиси над хълмовете, и всичките народи ще се стичат на него“.
– Исая 2:2

Промяната на старозаветното име, Магедон, на Армагедон в Откровение, издига битката от един земен естествен сблъсък на сили, в битка в небесата между опозиционни царства.

Историята на Магедон

В историята на Израел поне две забележителни битки са се случили при Магедон. Първата е когато Девора и Варак поразяват армията на Сисара при Магедон. След победата, Девора и Варак пеят песен за тази знаменита битка:

„ГОСПОДИ, когато Ти излезе от Сиир, когато тръгна от полето на Едом, се разтресе земята и закапа небето, и облаците изляха вода“. – Съдии 5:4

¹⁰⁶ Матей 17:2; Марк 9:2-3; Лука 9:28-36

¹⁰⁷ Откровение 21:8

¹⁰⁸ Данаил 2

¹⁰⁹ Данаил 2:44

*„Дойдоха царе и воюваха; тогава ханаанските царе воюваха в Таанах, до водите на **Магедон**; сребърни трофеи не взеха. От небето воюваха, звездите от пътищата си воюваха срещу Сисара. Потокът Кисон ги помете, древният поток, потокът Кисон. Потъпкала си силните, душо моя! Тогава затропаха конските копита от препускането, препускането на силните им.*

Кълнете Мироз, каза Ангелът ГОСПОДЕН, ‘горчиво прокълнете жителите му, защото не дойдоха на помощ на ГОСПОДА, на помощ на ГОСПОДА против силните‘. – Съдии 5:19-23

Тази битка при Магедон била една от най-великите битки. Тук Израел поражавя цар Явин от Ханаан и Сисара, неговия генерал, който имал мощна армия от 900 железни конници. Сисара бил убит, когато черепа му бил прободен в палатката на Яил.

В песента на Девора, тя споменава, че земята трепери, звездите напускат курса си и потока Кисон помага на Господ в битката Му. Девора също така пее за копитата на конете удрящи земята. В тази древна битка, конете са били силата на врага.

Втора битка се е водила при Магедон между Египет и Асирия срещу Израел. По време на тази битка, цар Йосия от Юда, бил убит от фараон Нехао от Египет. Йосия бил един от най-великите реформатори в историята на Израел, върнал хората обратно към Бог.

„В неговите дни фараонът Нехао, египетският цар, се изкачи против асирийския цар при реката Ефрат. И цар Йосия излезе срещу него, а той, като го видя, го уби в Магедон“. – 4 Царе 23:29

В тази битка царете на Египет и Асирия се събират при река Ефрат и убиват един от най-великите царе в Юда, цар Йосия.

Реката Ефрат играе голяма роля в тази битка. Царете се събират там и я използват като магистрала за битка. Кир, персийския цар, завладява вавилонския цар Валтасар, като временно изкарва Ефрат от курса ѝ, позволявайки на армията си да прекоси речното корито към града, завземайки го с изненада.¹¹⁰

Магедон в Стария завет, е място на война между съперничещи царе и царства, които са влияели на световната история.

¹¹⁰ Данаил 5

Голгота

За мен е съвършено ясно, че битката при Армагедон, както е описана символично в Откровение се е случила на Голгота, хълма на черепа. Там, Исус се бори с ордите на ада напълно Сам. Там беше на мястото на черепа, извън града, където Той смачка главата на змията, наранявайки я смъртоносно и оставяйки я безпомощна, както го казва автора на Евреи.¹¹¹

Исус порази царството на тъмнината и направи едно открито шоу от тях.¹¹² Завесата на храма беше съдрана на две отгоре до долу, земята се разтресе, и скалите се разпукаха.

Йоан Кръстител беше, който каза, че Исус стои на гумното готов да го изчисти изцяло. Идването на Исус в Израел беше описано като време за жътва. То беше края на века – юдейския век.

„А като видя, че мнозина от фарисеите и садукееите идваха да се кръстят от него, им каза: Рожби на усойница! Кой ви предупреди да бягате от идеция гняв?“ – Матей 3:7

„Лопатата е в ръката Му и Той здраво ще очисти хармана Си, и ще събере житото Си в житницата, а плевата ще изгори в неугасим огън“. – Матей 3:12

Исус ясно каза на религиозните водачи, че беше време за жътва.

„Не казвате ли: Още четири месеца, и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, повдигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва“. – Йоан 4:35

Като Наследника на Царството Той изискваше плода от него.¹¹³ Зидарите отхвърлиха Краеъгълния камък. Те Го отхвърлиха като Го убиха извън града.

„И още един ангел, който имаше власт над огъня, излезе от олтара и извика със силен глас на този, който държеше острия сърп, като каза: Прати острия си сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздето му е вече узряло. И ангелът хвърли сърпа си на земята, обра земното лозе и хвърли

¹¹¹ Евреи 2:14

¹¹² Колосяни 2:14-15

¹¹³ Матей 21:34

набраното в големия ливн на Божията ярост. И ливнът бе изтъпкан въвн от града и кръв потече от ливна и стигна дори до юздите на конете на едно разстояние от хиляда и шестстотин стади. – Откровение 14:18-20

Гетсимания (пресата за масло) беше мястото, където Христос, Помазаника, се моли през нощта и прие чашата на Божия гняв относно нашия грях, заради нас.

Натиска беше толкова силен през онази нощ, че потта Му стана на кръв. Той накрая извика в пълно предаване: „...не Моята воля, но Твоята да бъде“. На Голгота Той стана грях за всеки, който щеше да Го приеме като Господ и Спасител.¹¹⁴

Голгота беше мястото, където Исус Сам стъпка пресата на Божия гняв извън града. Пророк Исаия описва тази битка седемстотин години преди нейното осъществяване.

*„Кой е този, който идва от Едом, с червени дрехи от Восора, този славен в облеклото си, който ходи във величието на силата си? Аз съм, който говоря в правда, мощен да спасявам. Защо има червено по облеклото Ти и дрехите Ти са като на някой, който тъпче ливн? Аз сам изтъпках ливна и никой от народите не беше с Мен. Да, стъпках ги в гнева Си и ги смазах в яростта Си, и кръвта им изпръска дрехите Ми и омърсих цялото Си облекло, **защото денят на отмъщението бе в сърцето Ми и годината Ми за изкупление настана.** Огледах се, но нямаше помощник и се изумих, че нямаше опора; тогава Моята ръка Ми донесе спасение и яростта Ми, тя Ме подкрепи. И стъпках народите в гнева Си и ги опих с яростта Си, и излях кръвта им на земята.“* – Исаия 63:1-6

Исус се би в битката на Голгота и осигури победата в полза на всеки, който вярва в Него. Но не всеки прие Неговото спасение. За тях Исус каза, че ще се върне, но този път като крадец в нощта. Той обеща, че това ще се случи в едно поколение и че това ще доведе до разрушаването на храма и до голямата скръб на това поколение.

Последствията за това поколение

¹¹⁴ 2 Коринтяни 5:21

Ангела също каза на Йоан, че убиването на всички пророци през вековете беше причината за битката при Армагедон.

„...понеже те проляха кръвта на светиите и на пророците, Ти си им дал да пият кръв; защото те заслужават това“. – Откровение 16:6

Кой е този, който е убивал пророците и светиите? Исус ясно ни каза кой е убивал всичките пророци изпратени на земята.

*„Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери! Защото зидате гробниците на пророците и украсявате гробовете на праведните, и казвате: Ние ако бяхме живели в дните на бащите си, не бихме станали техни съучастници в проливането на кръвта на пророците; **с което свидетелствате за себе си, че сте синове на онези, които избиха пророците.***

Допълнете и вие мярката на бащите си. Змии! Рожби на усойница! Как ще избегнете осъждането на пъкъл?

Затова, ето, аз изпращам до вас пророци, мъдреци и книжници: едни от тях ще убиеете и ще разпънете, други от тях ще биете в синагогите си и ще гоните от град в град, за да дойде върху вас всичката праведна кръв, пролята на земята – от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахивия син, когото убихте между храма и олтара.

Истина ви казвам: всичко това ще дойде върху това поколение“. – Матей 23:32-36

От тези и други писания е ясно кого обвиняваше Исус за смъртта на всички пророци през историята. Той има каза, че те ще изпълнят мярката на своето осъждане като убият Сина и наследника на Бог. Това беше поколението, чийто дом щеше да остане пуст, и ще трябваше да се изправи пред деня на отмъщението, пророкуван от старозаветните пророци. Това беше поколението, към което Той се обръщаше по време на земното Си служение.

„за да се изиска от това поколение кръвта на всичките пророци, която е проливана от създаването на света –“ – Лука 11:50

Това беше великата майка на блудниците, която е описана в Откровение 17:5-7. Тя имаше чаша в ръката си, пълна с кръвта на светиите и мъчениците за Исус. Йоан беше удивен от нейния блясък, понеже тя беше пременена в пурпур и алено, и беше окичена със злато и скъпоценни камъни. Но ангела го смъмри и му разказа тайната за тази жена и за звяра, който я носеше. Звяра със седем глави е метафора за римската империя, която е построена на седем хълма, върху които седи жената. Тази жена беше невярващата юдейска религиозна система, която накрая щеше да бъде опустошена от самия звяр.¹¹⁵

Битката при Армагедон е също тясно свързана с идването на Господа като крадец в нощта за тези, които не вярват и с Великия ден на Господа. Както видяхме това беше Неговото идване в съд срещу Ерусалим.

„Защото те са духове на демони, извършващи знамения, които отиват при земните царе и при целия свят, за да ги съберат за битката на великия ден на Всемогъщия Бог“.

Ето, аз идвам като крадец. Благословен [е] този, който изпере и пази дрехите си, за да не ходи гол и да видят срама му“.

И те ги събраха на мястото наречено на еврейски, Армагедон“. – Откровение 16:14-16

„защото те са духове на демони, които вършат знамения, и отиват при царете на целия свят, за да ги събират за войната във великия Ден на всемогъщия Бог.

– Ето, идвам като крадец. Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледат неговия срам.

– И ги събра на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон.

Армагедон има две измерения.

- ❖ Едната страна беше Голгота, където Исус плати цената за греха. Там Той стъпка пресата на Божия гняв относно греха и победи

¹¹⁵ Откровение 17:16

дявола, греха, болестите и смъртта. В процеса Неговата кръв изцапа дрехите Му. Голгота беше победата на Месията и на тези, които вярват в него. Това беше наречено годината на Неговата доброта и благодат.

- ❖ Другата страна беше разрушаването на Ерусалим 70 г. сл. Хр., където съдът падна върху Ерусалим, неговия храм и едно зло поколение, което отхвърли своя Месия. Това поколение, което отказа Неговото спасение и Добрите новини на Неговото Царство. Те избраха проклятието на Закона. Това доведе Деня на Господа, също наречен деня на отмъщението.

„– Ето, идвам като крадец. Блажен онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледат неговия срам. – И ги събра на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон. – Откровение 16:15-16